

ספר

ויקרא יעקב

קול המשכח כשכח וקהלם . לאל הגדול והנכבד נורא עלילה . אשר זכנו אנא זעורא : נכרה דלא חזי . קטן ושפל אנשים תולעת נכזה . ופחח את עיני בקורם : היא הקורה הקמימה . אשר מעין כל חו בעלמה . שני אלפים ותקקע"ר דרא :

ברוך אל עליון כי הפליא עמי חסדו . וחלק מחכמתו לי אנא עברו . להוליא מאי דנפשו קבלה וסכירא : מקלט חירושא . אשר טמון וספון כאבן הראשה . וכמררשא וגם כמקרה : וגם דירענא כעלמי שאין כי רעת וקבוכה . עם כל זה כעחקו כחסדו שוכן מעונה . הוא האל הנכבד והנורא : ועשוקי לי שפר זה לשם יקוד קנה"ו ולא להקיר . או להקפאר . אלא כעבור שמו הנעלם מזה כמה לאנהרא : וגם להיות כו שמי כהקוא עלמא . קמיד כמנוחה לפני שוכן רומה . עד ביאת הקוא מסכנא ררכיב על חמרא : לאפוקי יתנא מחשוכא לנהורא . ושכ ה' את שכות **יעקב** :

הכ"ד איש זעורי ובוטח כחסדו האל היא מגנו ועזרי

הלעיר **יעקב סוכרי** ס"ט

מע"ק **דמשק** יע"א

פה ליוורנו יע"א

אתן שנת **שישם** עלו שכטום שכטוי יד לפ"ג

כדפוס קרש של החכם דט"ל

אליהו בן אמוג וחברו וה"ו

מדפוסים ומוכרו ספרים

ויקרא

פרשת ויקרא

יעקב

מעליא לביטול טענהיכו הרעה ולהקמת אמונתם שאנן מאמינים שהוא יתברך אחר ואין לעבוד לזולתו כשום טענהא וכל הקמים עלינו לרעה המה יאבדו כיר"א ירו"ק כי הוא ברור :

ספר ויקרא פרשת ויקרא

מדרש קמור וזל ויקרא אל משה סה"ה שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד עכל"ה והוא קמור ופליאם וכל המפ' זל נקעוררו בטיאורו ועיין בספר'קס ספיר גורקס ופאפאר להבינו כדרך כנונה כע"ה"ת והוא כהקדים חקירת חכם שחקר הר' הגדול בעל ספר יושב אהלים וזל אמנס לריכין אנן להכין טעם כעיקר דלמס לזתה לנו הקורה על הקרבנות דאס ארס חטא כהמס מה חטאם ואלה הלזין מה עשו וכבר נכוכו כזאת החקירה קמאי וכל אחד ישב מה שחננו האל והכרך וקד מנייהו הנשר הגדול הרמכ"ס זל"ה נחן טעמו כטעם לש"ר בספרו העמוק מורה נבוכים והוא להיות כי כל הכעלי חיים הם נעבדים מהגויים כמו מזרים שהיו עובדים אה השה כידוע וכן אנשי הורו לעולם לא ישחטו בקר וכיוצא לכן לזתה לנו התורה ארס כי יקריב וגו' מן הבקר ומן הלזין וגו' כדי להכניע את אלהי הגוים ולשחטם כדי להראות לכל כי לא אלהים המה ואין עוד מלבדו עכ"ל הרמכ"ס זל - ועיין מ"ש עפ"ז הרב יו"א סג"ל יעו"ש ינא לנו כי טעם הקרבנות הוא להורות על אחריותו יקב' שהוא אחד ואין עוד - וכזה הרי הוא כמבואר באר היטב כונת מדרש הנז' כאומרו ויקרא אל משה וידבר ה' וגו' דה"ד שמע ישראל וגו' והוא דגם בעל המדרש נקטשה כזאת הקושיא והכי כונתו ויקרא אל משה וגו' ועיקר טעם הקריאה הוא משום כדי לזוית אוקו על הקרבנות כנוכר אח"כ ארס כי יקריב וגו' וקשה לכאורה דלמה לזה אוקו על הקרבנות דאס ארס חטא אלה הלזין מה עשו והיא קושיא לאלהינו ח"ו לזה בא ותיירן דאס הוא דכתיב שמע ישראל ה' אלהינו וגו' וכתיבון הרמכ"ס כנו"ל דעיקר טעם הקרבנות הוא רוקא כדי לידע שה' אלהינו הוא אחד ית"ש ולא כדעת הני רביעי הנז' וברור :

ובזה ג"כ אפשר לבאר האי קרא שאמר דהע"ה וז"ת אס תחנה עלי מחנה וגו' כזאת אני בוטח ובהקדים עוד את הידוע מאי דאיקא כמדרשא דזאת כנוי לקרבנות דכתיב כזאת יבא אהרן אל הקדש עכל"ה וז"ל זה אומרו אס תחנה עלי מחנה ונומר אלו האומות להסית ולהריות אוקוי לעזוב את ה' ח"ו כאזקס טענה שהיה כעקיפון לא יירא לבי מהס כי יש כידו קשוכה נכונה לדחות אותם ולהודיעם שאלהיכם

הכל המה וכל דכריהם דכרי כזב מהיבן לז"א כז"א אני בוטח זא"ת דיוקא שהס כינוי לקרבנות כנוכר דמהס מוכח כי לא אלהים המה ואין עוד מלבדו וכנו"ל וכרור : וזה ג"כ כונת קרא שאמר כזאת ידעתי כי חפלת כי לא ידוע אויבו עלי : והרי הוא כמבואר :

ארס כ"ו יקריב מכ"ס קרבן לה' וגו' הדקדוקים מבוארים והוא דיש להבין ההיבט כ"ו לכאורה הוא יקור' נפיש דהול"ל ארס שיקריב מכ"ס וכו' והמפרשים זל נקעוררו כזה - ועוד תיבט מכ"ס קראמר אין לה הכנה וגם כזה נקעוררו המפ' זל - ואפשר להבינו כדרך רמז' והוא כהקדים את הידוע מאמר רז"ל על פסוק ואכרסה הוה יהיה לנו גדול וגו' כי תיבט יה"ה כנו' תלקין הויא ורמז לו הקב"ה דכזכות שלשים לדיקים העולם עומד עכ"ל - עוד ידוע דעיקר מה שזיכה הא"ס שיתשב ככחינת חד מהנו תלקין לייקו הנז' הוא מי שהופך את היל"ה שהיא בחינת ס"מ לטוב וכמו דאשכחן באברהם אע"ה שאמר כי הבקוב ומלאך את לבנו נאמן וגו' ויראו רז"ל לכו לא נאמר אלא לכו ללמדך שפי' יתר הרע הפכה לטוב עכל"ה - וא"כ זה אומרו כרמז' הומו' ז' על האר"ש ארס כ"ו דיוקא שהוא גימט' שלשים רמז שיהיה ככחינת חד מהשלשים לדיקים כי כל א' מהס שקול ככולס כידוע - ועיין כזה בס' ענ"ק זל ואס כן חד יתשב לשלשים כנז"ל ועל ידי מה לזה אמר יקריב מכ"ס דיוקא רמז על יתר הרע שהוא יושב בקרבכם ויתשב כחד מכס וגם עומן' כרמז' על ס"מ שעולם מאה גימ' מכס קרבן לה' וכו' ר"ל שיקרבוו שאפילו איסו יהיה אללו טוב ומקרבו לעבודת ה' וכמו שכן נעשה אלל אברהם כנו' אז יזכה למעלת כ"ו הנז' :

מדרש קמור וזל זאת הורת העולה - אמרו אומות העולם לפני הקב"ה רכש"ע מה זאת ישראל מקריבין קרבן לפניך אמר להם זאת הורת העולה מי זאת עולה ומשה עלה עכל"ה והוא קחוס והתמי'סה כדכריו כוקעת ועולה - דלא הבננו מה עיקר טענתם ומה היא כונת תשובת האל יתברך להם וכבר ראינו להרב קול שמואל כסדר זה שביאר דכריו יעו"ש כד"ק - ואפשר להבינו כדרך פשוטה והוא כהקדים מה שכתב הרב יושב אהלים זל ככונת מדרש קנחומא וזל אמרו אומות העולם לכלעם למה אמר הקב"ה לישראל שיביאו הקרבנות ולנו לא לזה אמר להם הקרבנות אינם אלל שלום מי שקבל התורה וכו' עכל"ה - וכתב הרב הנז' יוכן כונת הענין בהק' את הידוע דיעקב ועשו חלקו העולמות כידוע וכל המפ' זל חקרו דא"כ לפי זה איך אנן נהנים מהאי עלמא והלא כמעט דכל הנאחזינו סן כמאלל וסן ככסוק וכיוצא הכל הוא גזל כידיו וכל המפ' זל קירטו

ויקרא

פרישת ויקרא

יעקב

סח

קירלו לזם כל אחד לפי דרכו. והרב הגו' תירן קירון נכון על פי מה שכבר הרב ז"ל ז"ל וזה לשונו בקיטור דע דעיקר הנהגתן של ישראל ושלומותם הוא להכליק שני עולמות עולם הזה ועו"ה הם זוכים לנחלת שני עולמות הגו' על ידי שני דברים שהיונו עו"ה הם שהיא עולם של הנשמות הוא על ידי האורה דהיום לעשות ולמחר לקבל שכרם אבל שכר עו"ה היא לשלימות הגוף כזה מנות הקרבנות להמשיך שפע רב עליהם בעו"ה וז"ל כן כזכות הקרבנות הן דוקא זוכים כהאי עלמא. וכזה אזרח לא טענת אר"הע מענין החלוקה לפי ראון נהנים מנעשה ידו מההוא שפע רב שאנו מושכים על ידי הקרבנות ונראה והאי דוקא ישראל שקבלו התורה יש להם כח זה להמשיך עליהם שפע כח הקרבנות אבל אר"הע שלא קבלו את התורה לא וא"כ לפי זה הרי הוא כמבואר מאמר הגו' דאומות העולם יודעים דטעם הקרבנות הוא להמשיך שפע רב להאי עלמא ואם כן לפי זה היה דאוי שלא יהיו הקרבנות אלא להם דוקא מאחר שכבר עולם הזה היה דידהו על ידי החלוקה ואין לישראל כלום בעו"ה וזו היתה שאלה דידהו לבלעם למה אמר הקב"ה לישראל דוקא שיביאו הקרבנות ולנו לא אמר ואדרבה אמרו היתה לריבה להיות לנו ולזה השיבם מי שקבל התורה וכו' עכ"ל יו"א הגו'ל כקצור יעו"ש בר"ק. וע"פי דבריו הגו' א"כ אפשר רזה ממש כונת מאמריו הגו'ל דשאלו ואמרו אומות העולם לפני הקב"ה רבש"ע מה זאה שיש מקריבין קרבן לפניך והלא עיקר הקרבנות הם היו שייכים לנו כי הם להמשיך השפע להאי עלמא כנו' ישראל לית להו חולקא כהאי עלמא כי הם להמשיך השפע להאי עלמא כנוכר וישראל לית להו חולקא כהאי עלמא כי יעקב בחר לו חלקו כשהוא עלמא כנו' ולזה השיבם האל יתב' זאת תורת העולם שהוא רמו על ענין הקרבנות הם שיבי דוקא לישראל ואפ"ל לית להו חולקא כהאי עלמא כשכיל מי זאת עולה ומשה עלה וכו' ור"ל דכח התורה הקרויה זאת דכתיב זאת התורה וכו' רמרע"ה עלה והביאה לישראל וזה שסיים להם ומשה עלה א"כ כזכותה הם יכולים ליהנות מהאי עלמא ולהקריב את קרבנותיהם וא"כ אדרבה לישראל שייכו הקרבנות ולא להם וכדור. ועפ"י דעל ידי הקרבנות אזרח לה ענת החלוקה של העולמות כנו' וגם כבר הקדמתי לעיל משם הרב מוהר"י אלנאזי ז"ל שהכיר משם המדרש הזאת כינוי לקרבנות וכנו"ל כזה יוכן כדרך אפשר באו"א כונת הני קראי הגו'ל שאמר דע"ס בר"ק אם תחנה עלי מחנה וכו' כזאת הני כוונת ר"ל אם תחנה עלי מחנה אלו האומות לערער עלי מטענת החלוקה ולומר לי דכל מה שאני נהנה מהאי עלמא גזל הוא כידו ח"ו לא יורא לני והטעם כזאת דייקא שהוא כינוי

לקרבנות כנוכר לנו כוונת שבח דידהו אמשיך שפע רב גם בעו"ה וכנו"ל וכדור. וזה ג"כ כונת האי קרה כזאת ידעתי כי חשבת בני וגו' וכנו"ל. וכן תוכל להבין כמה קראי על דרך זה ע"כ. ועפ"י כ' עיקר מה דזכינו בקרבנות כשכיל האורה כנוכר כזה מוכן האי קרא זאת היתה לי רמו על הקרבנות כנו' והם היו לי דוקא ולא לאו"ה הטעם כי פקודיך נלתי רמו שכבר מקורם קיימתי האורה. והא דנקט היתה לשון נקבה ולא אמר כי כן אשכחן הקרבנות כולם נקראים מנחה שהיא לשון נקבה ועיין בספר רוח נאמן באות קרבנות יעו"ש ותמלא דבריו מאוקוס על פי דבריו יעו"ש:

אדם

כ"י יקרו"כ מכ"ס קרבן לה' וכו'. אפשר להכינו כדרך רמ' בהקדים את הירוע מ"ש חכמי המקו' ז"ל ופסיד דכריהם באר' כה הרב הגדול בעל ס' מדרש לפרושים ז"ל ככונה הפסוק הנאמר כיעקב אע"ה כשנפגש עם שמלאך כביאקו מכות לכן ויגע בכף וריכו ותקע כף ירך יעקב וכו' וז"ל דע כי אות כ"ף שהיא גימ' מא"ה היא חומות לשכינת עוונו שהיא מלכותא קדישא שהיא כלולה מעשרה קפירות וכל קפירות היא כלולה מעשר וכן כולם גימט' מא"ה וזה סוד הכתוב הגו' ויגע בכף וריכו ותקע כ"ף דייקא רמו שח"ו הגיע הפגם לשכינה כזאת הננועה שנגע המלאך שהוא ס"מ כידוע כיעקב אבינו ע"ה עכ"ל. כקטור יעו"ש בר"ק באורך. וכזה ביארו המפ' ז"ל לכן חוכה על האדם לברך בכל יום מאה ברכות בדקדוק כדי שעל ידם יחוקן הפגם הגו' ועיין בספר הגדש מחדש ס' חיי אברהם טעמים על המלוא ותמלא מ"ש באורך בסוד מאה ברכות שהוא לתיקון פגמא דשכינתא כנו' יעו"ש. וכזה רמו הרב חיד"ה ז"ל כס' בר"מ שם הרב רבינו אפרים ז"ל כונת הכתוב ושבת ער יה"ו גימ' מא"ה שהמברך בכל יום מאה ברכות ככונת לבו מגיעות ער ה' עכ"ל ר"א הסוכה. ודקדק הרב חיד"ה ז"ל וזה לשונו ויש להבין מה קשר לזה עם ושבת הגו' ויובן כי הנס נודע כי כל התורה והמלוא שהארס עושה ברשעו הכל הולך לסטרה אחרת ר"ל ואפילו תהיה לתעלה גם ברכותיו בעמק הכנה וכו'. וכבר ידוע מ"ש כס' החסידים דאחר מה ואח"כ אמר בתלום שהיו רנים אוקו על שלא היה מדקדק בכריכותו ברעואא דליבא וכו' נמלא דהמאה ברכות הם מועילות דוקא אם יהיו ככונת ליחיד קובכו' ואם לאו ח"ו נדרו הלו ויגענשים עליהם ועיקר הגדול כשיקדים תמיד תשובה לפניהם ויראה לאחריהם ואם הם כוראי ממעל לחש"כ וזה רמו ושבת ער ה' עכ"ל הרב חיד"ה בקיטור. וכזה והאי דנס וזכה האדם לתקן הפגם הגו' שגם ס"מ כגינעו ככף ירך יעקב כנו' שח"ו הגיע הפגם לשכינה כנו' ור"ה

ויקרא

פרשת ויקרא

יעקב

וראוי ראש האדם יכוין בכרכויו שיקון זה. וע"פ הנז' אבא לבאר דמי'זא דהאוי קרא וז"ל ארס כ"ו ר"ק "כל יום יקריב מכ"ס גימ' כ"ף שהיא עולה מאה קריב לה' הן רמז על המאה כרכות שהיו כולם כוננו כהם לשמים והן ג"כ עמון כרמ'ז על כתיבת מלכות שמים שיגרום ע"ז כרכויו ככונה לתקן פגם הנז' שנפגמה בנניעת ס"מ כנז' ויקרנה לכעלה שהוא יהו"ה כידוע וזה רמז קריב לה' לשון הקרבות לה' דייקא שהיה על ידו יקור קובס'ו. ועיין כס' נפש יוסף מ"ש כי אומרו מן הכהמה מן הבקר ומן הלאץ הוא רומז על שלש הפלות שאנן מתפללים ככל יום יעו"ש כר"ק והמלא דכריו הנז' הם מקוקים מרוב עפ"ד ע"כ:

והיה כי יאסס לאחא מאל"ה וההורה אשר חטא עליה. עיין מ"ש הרב אנ"ר ז"ל ככואורו יעו"ש. ואפשר להכינו ע"פי רכרו רכאב כי תיכת את"ת הוא כינוי לספירת המלכות שהיא השכינה יעו"ש. והן עור נקדים מה שכתב הרב החסיד בעל ראשיית חכמה ז"ל כשער הקדושה פ' י"ג וז"ל רבן גמליאל אומר ישראל אמרו לשון הרע על הקב"ה ואמרו הו"ה לה' כח לזון אוקנו כמדבר שכן כתיב וידברו כאלהים אמרו היוכל אל לערוך שולחן כמרבד. וראה הקב"ה שהלשינו ככבודו וכבודו הוא אש אוכלת שלח להם אש ואכלה אותם כי כן כתיב ותכעד כס אש ה' וכו' עכ"ל פראי רבי אליעזר. ומן המאמר הזה קראה קומר עון לשון הרע שהוא פוגם בשכינה הנקראת כבורו וכו' וכן תיכת לשון הוא גימט' שכינה ע"ה כי הפוגם בלשון פוגם בשכינה עצמה והיא דין גמור כתיבת חרב ועליה נאמר כרמיזא גורו לכס מפני חרב וכו' עכ"ל ח' הנז' יעו"ש כר"ק בארובה:

דירדו שפע קרוש עליהם עכ"ל זה חרור ליו"ק. עוד ידוע כי הכינה עילאה היא מכונית כסס שמ"ן כי שמן הא"ת כ"ש אותיות כ"ט שהוא סס קרוש גימ' אהי"ה שהוא ככינה כידוע וז"ס הכתוב שמן קורק שמך וכאשר האריך בזה הרב מוהר"י הכהן ז"ל בס' הק' ופה שעה כתיבירו העהור שחיבר על שיר השירים יעו"ש כהאי קרא בארובה. וידוע דהכמה אית בה ל"ב בהיבוח:

ומעתה

ע"פ הקדמות הנז' יתבאר האוי קרא זה אומרו ונפש כי הקריב קרבן וכו' ור"ל שהוא רוצה לשפוך נפשו לפני האל יתברך ויחשב לו כאלו הוא מקריב קרבן תהיה קדר עבודה ומנחה שרוצה לשלוח לעילא על זה האופן דהיינו כחטולה ליהו"ה קול"ת הוא גימט' מלכות שהיא רומזת לכתיבת שכינת עוזנו והיה קרבנו שכל מעשיו יהיו ליתר יואם שהיו קרובים המיד זה לזה כנז' ל' ואת"כ וילך עליה שמ"ן דיקא רמז שגס ומשוך להם החרה יזהר עליונה מזה שהיא מכינה עילאה שהיא מכתובת שמ"ן כנז' ואז וקנן עליה לכ"נה ד"ה ל"ב נתיבות הסכמה וכנז' ל' שהיו הם מריקים שפעם עליהם חמיר וכוור וא"ש את"ס וההי"כ:

מדרש

חמוס הובא במס' וז"ל ויקרא אל משה דרא הוא דכתיב שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד עכ"ל. וכבר לעיל ביארתינו כי ה' הטובה עלי' והן עקם מלוא להביא מן הח"ס ואמרו דהפ' לכאורו כדרך רמז והוא כהקדים מ"ש הרב יו"א ז"ל משם הרב ז"כ ז"ל וזה לשוני כקילור דע כי הנהגתן של ישראל ושליומיהם הוא לתכלית שני עולמות עולם הזה ועולם הבא והם זוכים לנחלק שני עולמות הללו על ידי שני דברים דיקא דהיינו עו"הב שהיא עולם הנשמות על ידי הקורה רהי"ס לעשוהם ולמחר לקבל שכרם ושכר עו"הו שהוא לשלמות הנוף כאה מלות הקרבנות להמשיך שפע רב לעולם הזה נמלא שעל ידי הקרבנות הם מושכין שפע רב לעו"הו ואם כן לפי זה הם נהנים בהאי עלמא ממעשה יריהם מההוא שפע רב שמושכין עכ"ל יעו"ש:

אמנם

לכאורה יש לנו לחקור דתינת בזמן שהיה ב"המק קיום והיו מקריבים קרבנות אז ככוחם יכולים למשוך שפע כדי ליהנות בהאי עלמא אך בזמן שאין כ"סמק קיים והקרבנות כעלים א"כ באיזה זכות יכולים אגן למשוך שפע מההיא עלמא להאי עלמא כדי ליהנות ממנה. ואפשר לתרץ חקירה הנז' והוא ע"פ מ"ש הרב מט"א ז"ל בס' תשל"ז וז"ל דע דעל ידי תפילות של ישראל משפיע להם האל יתברך מרכ טוכס נשמים כעקס ואי לאו הנשם היה העולם אבר עכ"ל. נמלא דכזבה התפלות יכולים להמשיך שפע וזה אגן נהי"ס מהאי עלמא. עוד הביא

ומעתה אמרו להכין האוי קרא עפ"ד דזה אומרו ויהי כי יאסס לאת"ה דיקא שהוא רמז לשכינה וכמה היתה אשמקו לזה אמר מאל"ה ר"ק מן אמירהו לשון הרע וכוה נמלא דגריס פגם באת"ה שהיא השכינה לבן הזיקון הוא והקורה אשר חטא עליה דיקא רמז על האתק הנז':

ונפש כי הקריב קרבן מנחה לה' סלק יהיה קרבנו וילך עליה שמן וקנן עליה לבנה. אפשר להכין האוי קרא כדרך רמז לחכימא כרמיזא כהקדים הקדמה עמוקה קלת מדכרי הרב ארי"א דבי עילאי וזה לשוני כקילור נמרץ הארס לריך ככל מעשה שהוא עושה שהיה כסדר השאלות מלעילא לקתא וגם מתקא לעילא דהיינו כהחילה וכוין לעלות את שכינת עוזינו שהיא כתיבת מלכו"ת שמים עם כעלה יהו"ה שיהיו אחוים יחד ואחד באחד יבשו. ואחר שיעשה זה וכוין להמשיך עוד עליהם כח מעשיו הן חפלה או מלוא וכיוצא שהוא עושה מבחינות עליונות מהם שהם כתיבת ס"ב שהיו הם מחיכים מלעילא מבחינה

ויקרא

פרשת ויקרא

יעקב

סט

הבוא הרב הנו' טעם אחר בס' קרמ"ט משם המפ' דישאל' עיקר מה שהם נהנים מהאי עלמא הוא כשכיל האמונה ועיין סס כד"ק מה שנתן טעמו טעם לל' דלמה אכן נהנים כשכיל האמונה ומה קלוי זה בזה יעו"ש כד"ק ורפח"ח' כ'אופן ילא לנו רגס בזמן שאין כ"המק קיים ואין קרבנות יש לנו במקומם הני קרו מילוי מעלייתא שהם הקפלות והאמונה שבזכותם אכן מושכים שפע מההיא עלמא להאי עלמא כיוי ליהנות כהאי עלמא וא"כ בזה אזרח לה לחקירתו הנו"ל :

ומעתה

אכא אל ביאור מדרש הנו"ל ואומר ראפשר שזאת החקירה בעלמא וקירוליס דידם הוקשה ליה לבעל המדרש וקירן והכו קאמר ויקרא אל משה והטעם הוא כרו להרועו ענין הקרבנות שיקריבו ישראל כנו' כפ' והוא כרו שבזכותם ימשכו שפע מההיא עלמא כרו ליהנות כהאי עלמא כנו"ל והוקשה ליה קינח בזמן שביח המקדש קיים ומקריבים קרבנות וכולם ליהנות בזכותם אבל בזמן שאין כ"המק קיים ואי אפשר להקריב מה יעשו כרו שיוכלו למשוך שפע ליוזן כהאי עלמא ממעשה ידיהם דוקא לזה בא כנוע"ס דכרוי לחכימא כרמיו"א שה"ד שמ"ע ישראל"ל נוטריקון" שחקים" מנחה" ערכית רמו בזכות הקפלות שאהם מפללים ישראל"ל נוטריקון" ירה" שפע" רב" אליכס" לעלמא הרו חייא . וגם קיים ה' אלהינו ה' אחד רמו על קירון שני שבזכות האמונה שאין מאמינים כאלהותו יתב' שהוא אחד ואין עוד מלבדו גם כשכיל זה נזכה ליוזן וליהנות כשכילה כהאי עלמא כנו"ל ורו"ק :

פרשת צו

צו את אהרן ואם בניו לאמר זאת תורת העולה הוא העולה על מוקד-וכו' . והרקדוקים מבארים לעין כל ראשונה יש לדעת דמאי לאמר דקאמר הסיח יתור' נפ"ש דירוע רכל לאמר הוא לאחרים וככאן לא שייכא הק דרשא . ועוד קיבץ הוא העולה למה בתוכה הוא וקרינן הוא כיו"ד וכבר בזו"הק נתן טעם נכון יעו"ש כד"ק ועוד קיבץ על מוקד-הס יתור' נפ"ש הואיל וקיים על המזבח ואם המזבח תוקד וכו' . וכבר המפ' ז"ל נרנשו ככל הני דק"וקי וכל א' ביאר כרום מכינתו כאשר חנן אופו שא ית' יעוין כד"ק בארובה ואפ' להכין חאי קרא כדרך רמו כפי מה שחנני כאל יתב' . והוא כהק' את הירוע כמה חובה וקירה מוטלת על האדם שילמוד כח' לשמה דוקא עד ראשכתן שרז"ל הודיעו לנו דהקורה שלא לשמה ס"ו היא לא שמה קורה וקיללו אוקו ואמרו נח לי שלא נכרא וכו' אבל כשיהיה כונתו לשמה אז נזכה לכמה ענינים טובים ועיין כארו' בזה בס' הק' ראשיה חכמה יעו"ש .

והנה מכלל מעלות טובות הזוכה ללמוד בקורה לשמה ראייתו להרב הגדול בעל ס' זקוקין ננורא כהקדמתו הארובה לס' תנא רבי אליהו שכחב וז"ל דע דעיקר מה שחובה מוטלת על האדם ללמוד בקורה דוקא לשמה הוא משום שעל ידי כן יזכה האדם שיעשה לי חילוק'א דרבנן כעו"הכ שמחשטפים בו נר"ן דיריה כעו"הכ וזאת היא עיקר ביאתו של האדם מההיא עלמא כירוע . וזה רמוז רז"ל כנוע"ס ר"ק שכת קול מכרזת ככיהת הלייק אשדי מי שכל לכאן וכלמורו כירו וכו' יעו"ש כד"ק בארובה שביאר כמה ענינים . ועוד אקדים מ"ש הרב החסיד בס' באר מים חיים בס' זה וז"ל דע דהקורה כשהיא לשמה אז יזכה דזאת הקורה היוצאת מפיו היא העולה למעלה ופרחה כרקיעא ועל ידה יזכה לשרוף כל הקלו' והקע"א וכו' ועל ידה יזכה לאקמא שכינא מעפרא ולקרב הגאולה ואז יהיה השם שלם והכסף שלם כירוע . ועי"ש מ"ש בארובה דכרים נחמדים ומקוקים מרכש . ועוד עיין מ"ש הרב בני יששכר הנד"מ במאמרי השבת מאי רביאר דכרי הנמ' כרמיו"א כהא דאמרה על יונתן בן עוזיאל כשהיה לומד בקורה כל עוף שפורח היה נשרף וכו' רקאי על ס"מ וזונתו לילי"ת דהס עולים גימט' שר"ק כי ס"מ הוא כזה עולה מאה וכן זונתו עולה ח"פ והם מכוונים כשם רש"ק . והוא סוד מארז"ל רש"ק אלו המזויקים ויונתן הנו' על ידי לימודו בקורה היה הושך מאותיות רש"ק לאותיות שר"ק עכ"ל כקיצור יעו"ש כד"ק . נמלא מתכליה דבריו דעל ידי לימוד האדם בקורה שורף לס"מ . עוד ידוע כי קיבץ זא"ה היא רמו' לשכינה . עוד כהכ הרב אופ"מ ז"ל כי קיבץ אהרן כוננו לל"יק יעו"ש . וידוע כי קיבץ לאמ"ר היא רומזת על המלכות כסוד הכתוב בלע אמרתו וכו' . וידוע דבזמן הגלות אין השם שלם ולא הכסף שלם והם אופיות הו"א :

וע"פ

כל הנו"ל אכא לכאר קרא הנו' נו את אהרן כהן שהוא הלייק כנו' לאמ"ר רמו שישתדל בכח הוראו לתקן לו מלכות הרמוז בקיבץ לאמר כנו' ועל ידי מה זוכה לזה המלכות לו"א זאה חורת העולה ר"ל שיהיה קמיר כל כונתו בזה הלימוד לכתינת זאת שהיא השכינה כנו' שיהיה לשמה דוקא שיהיה לה עילוי כנו' ובשמה כונתו כן אז זכה לזה המלכות כנו' . ועוד זוכה זכיות אחרת חורת העולה היא העולה ר"ל שזאת החורה הולמד לשמה היא העולה בעצמה דהיא עולה למעלה ופרחה כרקיעא כנו' וגם בתוכה הוא לרמוז הוא דיקא דעל ידי קורה כזאת זוכה לקרב הגאולה ויפעלו על ידו אופיות הוא החסידים מן השם והכסף כנו' . והוא דכתיב הוא וקרינן היא לרמוז ג"כ לשכינה שיהיה לה מילוי בזה כעק הגאולה כירוע והוא הו"א הו"א העולה שיהיה יפעלו ויתקנו . וא"כ אז ודאי ע"ל

ויקרא

פרשת צו

יעקב

ע"ל דיקא שהוא גימ' ס"מ ונוגדה דיליה מוקדה ר"ל שישרף כלי שום ספיקא וכראשכתן ביונהן בן עזריאל כנז' וזהו מוקדה שהוא לשון שריפה ויתבטל כח דידיה בזכות לימוד קיראו שהיא לשמה וכנז'ל וכונת לשמה עיין בס' הקדוש ר"ח הנז"ל וכו' :

א נאמר באופן אחר לתכימא כרמינא בהקיים את הירוע מ"ש חכמי המק' ז"ל הקדמה ארוכה-זה הורף דכריסם בקילור ליו"ח דע כי עיקר מה שזוכה האדם שזרחתו יסיה לו עליו למעלה תמיד ועל ידה יזכה האדם למשך עליו הארוח קדוש ודכריו יתקיימו תמיד ויתקיים בו מקרא שכתוב ותגדו הים ויקס לך כסוד לדיק מושל יראת אלהים וכו' הוא רוקא כשיסיה כונתו בלימודו שיחד ספירות העליונות ויתעלו כולם יחד להיות נרכקים כאור אין סוף כ"ס שהוא מלוכש בתוכיות כתיבת ארי"ך וזה כבוד ליו"ח באופן שיתקנו הז'ון ויתעלו הם וכחינותיהם עד כתיבת ארי"ך עכ"ל בקילור' וזכה ביארו כונת דלשם יתור קוב"ו כדחילו ורחימו וכו' שחייב האדם לאומרה תמיד קודם שום מלוא שרולה לעשות וקודם לימודו בקורה יעויין בארוכה בס' כסא מלך פירוש היקוני ז'הק יעו"ש גס כבר הקדמנו לעיל כי ה"א כנוני לשכינה ועל ידי לימודו בקורה כזה אז ס"מ שהוא שורש כל הסע"א מתבטל כמו ונשרף ועובר מן העולם והוא כסוד הכתוב והאלילים כרות וברקון וכו' וזכס א"ש דזה כונת האוי קרא כרמינא לו אז אהרן שהוא הלדיק לאמ"ר שהוא כנוני לתורה המכוננת בשם אמירה כדכתיב כי שמרו אמרתך וכו' העיקר יהיה כונתו כזה הלימוד כשכיל ז'הק ר"ח תיקון זעיר ארי"ך ואלו כשיסיה בן אז ודאי תורת העולם כלי שום ספיקא שאף תורה יהיה לה עליו למעלה כנז' ועוד היא דיקא כינוי לשכינה העולה שיהיה לה עליו על ידי לימוד כזה ואז יזכה ע"ל שהוא רמז לש"מ כנז"ל מוקדה על המזבח העליון ויתבטל כמו וכו' :

א יתבאר באופן אחר והיא בהקדים את הירוע מ"ש המפ' ז"ל כי אבות העולם כל אחר קרא לכית המקדש בשם אחר אברהם אע"פ קראו בשם הר ילחק אע"פ קראו שיה אכל יעקב אע"פ קראו בשם בית שנאמר אין זה כי אס בית אלהים וכו' והנה בית ראשון הוא כנגד מה שקראו אברהם הר ונחמד וכן בית שני כנגד מה שקראו ילחק שיה ונס הוא נחמד אכל בית שלישי שעמיד להכנות ככ"א הוא כנגד מה שקראו יעקב בשם בית ממש ולכן מוכתחים שיחייבים לעד עכ"ל המפ' ז"ל : עוד ירוע מ"ש הרב חיד"א ז"ל יעיקר חורבן הבתי מקדשות היה העון דוקא כשכיל כיטול תורה עכ"ל : ודע עוד כי עיקר גאולה שאין מקוים לה שנאל ויבנה הב"ה המק היא

תלויה בזכות לימוד התורה וכן כתבו כל המפ' ז"ל וגם הרב חיד"א ז"ל האריך בזה ככמה מקומות כספריו הקדושים ואסמכתא אקרא גם כי יתנו כנויים עתה אקבלם וכו' וכן מקרא מלא זכרו תורת משה עבדו וכו' וקמ"ד ליה ה"ה א"כי שולח לכם את אליה הנביא וכו' עכ"ל : והרב הקדוש בעל ראשית חכמה ז"ל כתב לנו בארוכה דהא דקיימא לן דאין נגאלים בזכות לימוד התורה דוקא בשפסיה התורה לימודו לשמה דהיינו לעשות עליו לשכינה יעו"ש כד"ק וירוע כי אות ה' הוא כינוי תמיד לשכינה וזה רמז הרב הקדוש הנז' כי תיבת לשמ"ה היא לשם ה' יעו"ש : וע"פ הנז' אמרתי דזה בא לרמז האוי קרא באומרו זאף תורת העולה ר"ח הכית העתיד להקייס "עולם ועד" ככת מה בזכות זאף תורת רמז בזכות התורה אף כתנאי שעקר הלימוד יהיה לשמה וזה אומרו קי"א העו"ל"ה ר"ח א"ס ילמוד סקורה ה' עולה ר"ל שיהיה כונתם כזה הלימוד דוקא לעליו כתיבת ה' שהיא רומזת לשכינה כנז' אז נזכר שיכנה כ"המק המכונה בשם בית ויהיה לה קיום לעד ואז מוכתחים ע"ל שהוא גימט' ס"מ כנז"ל מוקדה על המזבח וכו' ויבטל כמו בכ"א וכו' :

א יתבאר באופן אחר בהקדים מ"ד כמס' ערכין ד' ט"ו ז"ל אמר ר' חס"א כל המספר לשון הרע וכו' אמר ר' חמא מה תקנהו של מספר לשון הרע יעסוק בתורה וכו' רבי אחא בר' חנינא אמר סיפר אין לו תקנה שכבר כרתו דור כדכרי קדשו יכרת ה' כל שפתי חלקות וגו' יעו"ש כנמ' באור"ך נמלא רעון זה כמס' תמיד הוא דאפי' אס למד בקורה תורתו לא מעלה ולא מורדת : עוד נכתב שם דעל ידי עון זה גורם קילוק שכינה כאשר אמר מר עוקבא כל המספר לשון הרע אומר הקב"ה אין אני והוא יכולים לירד בעולם יעו"ש : וכן אר"ל ארכעה כמות אין מקבלים פני שכינה וכו' וחד מנייהו המספר לשון הרע נמלא כדור הגורם קילוק שכינה מעליו : עוד כבר הקדמתי דתיבת ה"א כינוי לשכינה עיין באופנים הקודמים : ומעתה כזה אחי שפיר דהא אומרו לו את אהרן וגומר לאמ"ר ר"ח לשון רע א"הס מדכריס דעו כמה פונמים ראשונה זאף תורת ר"ל התורה שאתם לומדים א"ח כ כדי לתקן זה העון העולה וייקא ר"ל שהוא עולה כעו"הר לאיבוד ולא מעלה ולא מורדת ולא תתקן שום דבר וכנז' כי כבר כרתו דור הע"ה כדכרי קדשו ולאמר שאין לו תקנה כנז' : ועוד ע"י זה העון יסיה גרמא כנז' ק"ו ה"א דיקא כנוי לשכינה כנז' העולה נ"כ שאסזלק בעונו מעליו : וגם גורם ע"ל מוקדה וגו' תיבת ע"ל רומזת לסמ"אל כנז' לעיל לכוהן לו ממשלה להיות יוקד בו כל זמן שהוא כהאי עלמא דומה ללילה כידוע מרכי רז"ל וירוע כי בוף האדם

ויקרא

פרישת צו

יעקב

ע

האדם מכונה בשם מזבח וז"ל על מוקדה על המזבח כל הלילה וגם מלכד זה הנורם כהאי עלמא אלא עד הכקר שהוא רמוז על עו"ה הכ המכניח כן ואז גם כן כעונו כנו' ואש המזבח העליון שהוא רמוז על ניהנס ג"כ יהיה נרמז קוקד' כו וכו' וברור :

א"ש

"תמיד" קוקד' על המזבח לא תבכה . אפי' לבאר האי קרא בדרך רמז' והוא כי אש רמוז לתורה שנקראת אש דכתיב הלא כה דכרי כאש וגו' . עוד נקראים את הידוע כי עיקר גאולת ישראל היא תלויה בזכות לימוד התורה וכתיב הנואל יבא אליהו הנביא לכשר על הגאולה ומקרא מלא' דיכר הכתוב זכרו תורה משה עבדו וגו' וכתיב בתורה הנה אנכי שולח לכם את אליה הנביא וגו' . והנה ראיתי להרב בני יששכר שפירש בנות הכתוב משנכ לעתה כלרה . וכן בנות שאין אומרים בתפלה את זמח דוד עכרך מסרה תלמים וגו' וז"ל דע כי הלמיתח מן דוד היא רמוז על אוקיות המילוי של דוד כזה ל"ת י"ו ל"ת והם בנימט' תתע"ו והוא כי כשמתעוררים הרחמים אז תלמים מלכות בית דוד והנלה מלכותו עליונו וז"ל משנכ לעתה אוקיות תתע"ו כלרה וכו' ונהפך מאוקיות לר"ה לאוקיות ר"ה ונעשה אז עת רטון עכל"ה יעו"ש כד"ק . וכבר הקדמנו דעל ידי התורה יהיה תקרובת הגאולה ויבא אליהו לכשר אוקתו :

ומעתה

זה רמוז האי קרא ברמז' כאומר א"ש ר"ל בכח התורה שהיא קרויה אש כנו' אז קונו "תמיד" קוקד' על המזבח ר"ת ע"ה עולה תתע"ו רמוז ללמיתח מלכות בית דוד שהיא עולה תתע"ו כנו' וק"ת הפסוק תמיד" קוקד' על המזבח לא תבכה עוליס נימ' כ"ן כמנין אל"ה ור"ל שזכו שיבא אליהו הנביא ז"ל ויבשר אתכם בכיאת משיח כן דוד שמהרם תהנלה למיתחו והכל הוא בזכות התורה כי עיקר גאולתו תלויה בשבילת כנזל ודוק בדברים היטב :

וזאת

תורת זכח השלמים אש"ר יקריב לה' . ראיתי לשרי חיד"א ז"ל רביאר האי קרא בדרך רמוז וז"ל זאת תורת זכחי יצאם להיות שלמים כדרכיו של מקום וכו' יעו"ש כד"ק . ואפשר לרמוז על פי דרכו ולהכין איבת אש"ר דקאמר היא לכאורה יתור נפיש דהול"ל יקריב לה' וכו' . אך יובן בהק' את הידוע דעל ידי הלדיק הוא מכניע מרת הדיון מרת מרת הרחמים וזהו עיקר ליקות האדם כיו שאם כ"מ אש כתיבה פעם נגזרה איזה גזירה על ישראל שהיא רעה ככח מעשיו יהיה כג"ס המעלות להפוך מרת הדיון לרחמים . והנה ידוע כי עיקר מרת הדיון היא רומזת בשם אל"ה וירוע כי אל"ה כמילוי יודין עולה ש' וכדכונע כזה א' אל אלה וכו' עולה ר' ושפט הוא א' הרי אוקיות אש"ר וז"ל ואת קודת זכח

השלמים כנוכר על הלדיקים השלמים העיקר הוא אש"ר שהוא רמוז לדיון יקריב לה' דייקא ע"כ :

ועוד

יתבאר כאו"א אומר אש"ר יקריב לה' והוא בהקדים את הידוע דייקא שיהיה האדם בכחינת שלם ולדיק הוא שזמיר בכל מעשיו שעושה הן בלימודו בתורה והן בעשוקו מלוח ומע"ע הכל יהיה כוננו ליתר קב"ה ושכינתה שהיא כחינת מלכות שמים עם שם יה"וה וזה פשוט ועיון כזה מ"ש הרב חיד"א ז"ל בתחילת ספר מורה באמצע והס' לירוש' יה"וה עם אד"ני וכן פסק מן ז"ל דתוכה על האדם מוטלת בכל עת הן בתפלה והן בלימודו בתורה ויון ליתר שמה דקב"ה יעו"ש . וידוע כי שם אד"ני הוא כינוי לספירת המלכות כמו שאמר אליהו הנביא ז"ל דינא דמלכותא וכו' . והנה תוכח מלכות עם אד"כע אוקיותיה וכולל יורה עולה נימ' אש"ר . ואם כן זה אומר וזאת תורת זכח השלמים רמוז ללדיקי' הווכחים יצאם כנוכר והם שלמים העיקר של לדיקות ידרכו והוא ע"י אש"ר דייקא . כינוי לשכינת כנוכר יקריב לה' ר"ל שיכוין במעשיו שזמיר יהיה קרובה ומאוקיות עם שם יה"וה שהוא יסוד קב"ה כנזל וכזה יהיה שלם ויזכה לזכות יצרו :

ועוד

יתבאר ברמז' ברומז' על האר"ש אומר וזאת תורת זכח השלמים אש"ר יקריב לה' וגו' והוא בהקדים את הידוע מ"ש הרב חיד"א ז"ל ברמוז הפסוק כזאת יבא אהרן אל הקדש וגו' כי תוכח זא"ח פניו לשלשה דברים אשר כל ח"א מנייהו היא סיבה לתקרובת הגאולה והס' ט"ו קו"ל ממז"ן העולה נימטריא זא"ח יעווין כד"ק בכמה מקומות מספריו הקדושים . עוד ידוע כי כעו"ה כזמן הגלות יש פיורד בשם יה"וה כי אוקיות ו"ה הם רחוקים מן י"ה ולע"ל ככ"א יהיה תקרובת ויחוד לשם ה' במש"ל . וכבר הקדמנו דתקרובת הגאולה יבא אליהו הנביא ז"ל לכשר הגאולה וראיתי להרב קדושה לוי ז"ל שרמוז כונק לשון המשנה שאמרה שאין אליהו בא אלא לקרב את המרוחקים ולרחק את המקורבים הוא רמוז על אוקיות ו"ה שהם מרוחקים כנו' יקריב אותם ואומרים לרחק את המקורבים רמוז על הקלי' והסע"א שהם מקורבים כזה הזמן לקדושה יעו"ש כד"ק בארובה וכן הרב נועם אלימלך דרש כזה :

ומעתה

יתבאר בדרך אפשר כינת האי קרא דזה בא לרמוז וז"ל דייקא רמוז על שלשה דברים הנו' הם קצ"ס תורת זכח השלמים רמוז כנוכר שבשלשהם יקרא האדם שלם וזכה לזכות את יצרו הרע ומלבד זה אש"ר היא נימ' וכוננו לה אל"הו כ"א רמוז בזכות כל ח"א מהני מו"טב הל"א הנו' יבא אליהו הנביא לכשר הגאולה וכתיבתי אליהו כזכה יקריב לה דייקא רמוז יקריב אוקיות עם יה"וה כ"ה שהם רחוקים

ויקרא

פרשת צו

יעקב

רחוקים בזמן הזה ועל ידו יהיה תקרובת ידו כנזל ודו"ק כי נחמה הוא :

זאת התורה לעזרה למנחה ולחטאת ולמלוואים ולזבח השלמים. ראיתי להרכ נפש יוסף ז"ל שכב כרמי'א רחמי קרא כי ר"ת "עולם מנחה חטאת אשם מילואים שלמים עולם תנ"ט ועם האוקיות הרי הכל תפ"ה כמנין התלמוד וכמנין לילי"ת עם האוקיות והכולל והוא רמז למארו"ל כי בזמן שבת המקדש קיים הי"תה פלוגת נכנע"ע על ידי הקרבנות ועבשו שאין כ"המק קיים והיה נכנע"ע על ידי התלמוד ולכן בא הרמז בקרבנות אלו הר"ת עם האוקיות גימט' בן וכו' עכל"ה יעו"ש כד"ק. ואנא עני'א רמינא כי בא לרמז למארו"ל כראתי יל"ה כראתי לו תורה תכלין עכ"ל. וירוע מ"ש המפ' ז"ל כי יל"ה הוא נח"ש דהוא כא מבחי' ק"מ ועל ידי התורה הוא נכנע. גם כבר כתב הרב הנז' משם זו"ה כי בזמן שיהיה ב"המק היו כל הקליפות והסט"א נכנעים על ידי הקרבנות יעו"ש. וכזה תנין רמז הרמז על האר"ש כי כזה כי היכריו הללו הם עוליים ר"ה תנ"ט והם גימט' ק"מ נח"ש שהם עוליים גימט' תנ"ט ע"ה וכו' להודיענו כמו שאמר הרב הנז' כי בזמן שהיה ב"המק קיים היה הנכנע להנז"ל שהם ראשי הסט"א והקליפות ככת הקרבנות כולם כנו' ועבשו שאין בית המקדש קיים הם נכנעים על ידי לימוד התורה כנז' כראתי יל"ה הרע כראתי לו תורה וכו' ודו"ק :

צו את אהרן וכו' זאת תורת העולה הו"ה העולה על מוקדה וכו'. אפשר לרמז בקיבת היא ע"פי מ"ש הרב מאור עינים ז"ל בכוכב רכרי התנא בפ"א הוא רבי חנינא בן דוסא שאמר כל מי שיראה חטאו קודמת לתכמתו חכמתו מתקיימת וכו' יעו"ש שהו"ה מדברי קראו דעיקר לימוד התורה שיהיה עילוי ורכו יתירה הוא דוקא שר"ך כעת שרולה ללמוד יקדים הידאה ולכן כדקדוק נקט התנא הקדוש זיע"א כל מי שיראה חטאו קודמת שהוא לשון הווה ולא אמר קדמה יעו"ש כד"ק :

ובזה אפשר דזה כוכב הכוכב לו וכו' זאת תורת העולה ר"ל זאת תורת שהיא אית לה מעלה וחסיונות הו"ה נוטריקון הקדמת ידאת אלהים ועוד על ידי תורה כזאף אז ודאי העולה ה' עולה כנזכר בהופנים הקדמים ועוד על מוקדה וכו' רמז לס"מ שהוא גימ' ע"ל דוקודר כנו' לעיל. ודו"ק. וכזה אפשר כס"ד לכאר רמי'א רחמי קרא אמרתי אחכמה וכו' א"ת רחוקה וכו' וכל המפרשים דרכו קס'אם ככיוורו אבל לפי"ה א"ש והכי קאמר אמרתי אחכמה וכעת שאמרתי אחכמה לא הקדמתי הידאה וזו אומרו והו"ה נוט' ולא הקדמתי ידאת אלהים ולכן ודאי רחוקה ממני

ודו"ק וכו' :

ועוד יתבאר בדרך רמז וגם טעם לכהיכה הוא והקרי הוא כמחטא חרף ע"פי הירוע מ"ש הרב חיד"א ז"ל בכמה מקומות רבזכות התורה אכן נגאלים עיין כד"ק. עוד ידוע דקידם הגאולה יפה אליהו הנביא לכשר כנו' מקרא מפורש זכרו תורת משה וכו' הנס אנכי שולק לכם את אליה הנביא וכו' וידוע דעבשו אין השם שלם ולא הכסף וחסר כעו"הר אוקיות או"ה כאשר רמזו המפ' ז"ל בכוכב הכוכב כי כתר ה' כנין או"ה למושכ וכו'. וא"כ כזה אפ' לרמז דז"א זאת תורה וכו' הו"ה נוטריקון דאליהו הנביא יבא ולא כזה הו"ה ג"כ רמז שישלם אזי אוקיות הו"ה הקדמים וזה הוא הקרי הכתיב ועוד דעל ידה העולה ה' שהיא כתיבת השכינתא עולה כנו' רבזכות התורה אכן נגאלים ואז כודאי ע"ל רמז לק"מ מוקדה וכו' כנו"ל ודו"ק וכו' :

ובאופן אחר אפשר לרמז כהאי קרא אמרתי אחכמה והו"ה רחוקה וכו' ע"פי מה שראיתי להרב הגדול מוהר"א הכהן ז"ל בספריו הקדושים דהוא מזהיר באזהרה עלומה דכל מידי שרולה לעשות האדם הן כענין עבודה ה' והן כעניניו שאי עלמא לריך שיהיה רגיל לומר אם ירצה ה' ולא יבא לידי גמר טוב ואם לאו לא יהיה לו שום סויעתא לנזמרו והביא מעשה אחת שאירע בההוא עשיר שהיה סולך לקנות שוורים ופגע כיה אליהו הנביא ואמ"ל להיכן אתה סולך והשיבו לקנות שוורים והמ"ל אליהו אמר כפיך אם ירצה ה' והשיבו העשיר ומאי נפקא מינה אם ירצה ה' לא ירצה הרי מעוהו ככיוסי ואני סולך והניחו אליהו הנביא וסלך לו ולכסוף נאכדו ממנו המעות וחזר לכיתו והביא מעות אחרים וחזר ופגע בו אליהו ז"ל והזקירו נ"כ ולא רצה לומר וגם כפעם שנית נאכדו המעות עד שפעם שלישי אמר כפיו אם ירצה ה' ואז סלך והללי"ת עכ"ל. ומינה דיוק הרב דכל מידי לריך לומר זה ע"ד שיללי"ת יעו"ש כד"ק. וכזה יתבאר האי קרא רז"א אמרתי אחכמה והו"ה נוטריקון ולא אמרתי ירצה ה' שהם אז ודאי רחוקה ממני וכנו"ל דכל מידי לריך לומר כן עד שיהיה לו קיום ודוק כי כדור הוא :

וכל מנחת כהן כלו"ל תהיה לא תאכל. אפשר לרמז כהאי קרא כס"ד ע"פ מ"ש הרב נועם אלימלך ז"ל כי תיבת כהן הוא רמז ללריך שהוא מכהן לפניו ותכ' תמיד ועובר את ה' יעו"ש. וידוע דעיקר העבודה רחוקה לה קיום והעמדה למעלה הוא כשתיה לשם יסוד קובה"ו שהם יסו"ה אדני' אז זאת העבודה העיקרית היא לאו הכי היא כלל ונאכדת :

ומעתה נבאר כס"ר דז"א וכל מנחת כהן ר"ל כל התורה והעבודה של הלדיק דהם כחינת

ויקרא

פרשת שמיני

יעקב עא

כחונת מנחה לפניו יתברך כידוע והוא כחונת כהן נקרא כנז' אם הוא כלול נישואי יהוה ארכ"ו ע"ה אז כודאו לא תאכל ר"ל שלא יהיה אז כחונת כליה אלא בקיומה היא נשארת ודוק כי הוא כרור:

פרשת שמיני

ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר וכו' ידוע מ"ש דש"י ז"ל דכזאת הלקיסה הוא להודיע שמכפר לו הקב"ה על ידי זה העגל על מעשה העגל שעשה עכ"ל. וה' נקרים עוד את הירוע מ"ש חכמי המקור' ז"ל כי על ידי חטא העגל נקעורר חטא אר"ה וירוע כי חטא אר"ה הוא שפנס כשם יהוה"ה כ"ס וידוע כי שם יהוה"ה יש בו ארכע מילואים והס עקמ"כ והפנס נעשה כש"ש מילואים של שמוח ע"כ ס"ג מ"ה רוקא דהס נישואי ק"כ והס סוד קכ חרוכין דלריכיס תיקון ומקוק. וכזה ביארו בדרך רמז כונת הנמ' דקאמרה כל העולם ניוון כשכל חנינא בני וחנינא בני די לו כקכ חרוכין עיין בדברי קדשם כאורך. והנה על ידי אהרן בעו"הר שעשה העגל וחזר הפנס לשורשו כנז' לזה בא הקב"ה ורמז לו דעל ידי שהוא מקריב זה העגל הוא מתקן פנס הנז'. וזה רמז באומרו לאהרן קח לך עגל בן נטריקון דידהו עוליס נישואי ק"כ רמז דעל ידי זה יתקון עון אר"הר שחזרו ונקעוררו פנס הק"כ חרוכין כנז'. ודו"ק כי קולרתי כמובן:

או יתבאר ע"פ מ"ש חכמי המקור' ז"ל כי כחטא אר"הר מלכד רפנס שעשה עוד נעשה פנס כרפ"ח נישואי סנפנמו ככריאה כסוד הכתוב ורוח אלהים מרחפת אוקיות מ"ת רפ"ח כידוע וישראל כשבתה כגלות מלכיס תיקנו ר"כ נישואי כסוד הכתוב וגם ערכ ר"כ עלה אהס והנשאר שהס פ"ו תיקנס מרע"ה כעלויקו להר סיני כסוד הכתוב ומשה עלה אל האלהים וכו'. והנס כחטא אשר עשו העגל חזר פנס אלו ר"כ הנילוות למקומם וזאת הקדמה היא שגור"ה בס' המפ' ז"ל עיין בד"ק. וזה רמז באומרו קח לך עגל בן נטריקון נ"ר ר"כ רמז דעל ידי זאת המעשה שעושה בהקדמתו הוא מתקן ומעלה אלו הר"כ נישואי למקומם ודו"ק:

ויאמר משה זה הדבר אשר לזה ה' תעשו וירא אליכם כבוד ה'. אפשר לרמזו בס"ד כהאי קרא כר"ק מ"ד כמד' וז"ל זה הדבר אשר לזה ה' וכו' מה הוא זה הדבר על המילה כמה דקמיה זה הדבר אשר מל יחושע עכ"ל ועיין כזה מ"ש הרב אור"ח ז"ל על זה עכשיו יעו"ש בד"ק. נמלא דהפסוק זה נדרש על ענין המילה וידוע כמה מעלות טובות איקא להאי מילה של המילה והס מכוארים לעין כל

והנדרש לנו לרמזו בקרא דידן הס שלשה. אחת שעל ידי המילה וזכותה תמיד אליהו הנביא בא וכידוע כי ככל מילה יהיה יושב אליהו הנביא. כ' ידוע דעל ידי המילה יהיה לאדם כנפשו מסוכר שם יהוה כנז' כתיקונים כי כמילה שם יהוה יהיה מלגו ושר"י מלכד גם נ' ידוע מ"ש כז"הק כרעיה מהימנא כי על ידי יפקון ישראל מנלוהא ויהיה אז הכנעה לעשו ונודע ריליה שהס ה' מחניק סט"א כסוד הכתוב ועשו בא וארכע מאות איש עמו ועיין מ"ש כזה הרב קיד"א ז"ל ככמה מקומות עיין בד"ק. ר' ע"י קיום מזהו זו ישראל יפקון מנלוהא כנז' כתיקונים כפסוק כי יקרא קן לפור וכו' שלח תשלח וכו' עי"ש. ועפ"ה יתבאר כונת האוי קרא כרמיזא דז"ה ויאמר משה זה הדבר הוא רמז למלות המילה כנז' כמד' דלדיך להזהר כה דכמה מעלות טובות איחנהו בקיום מזהו זו ולכן לריכיס לזוהר כה כיותר והס אלו ראשונה אש"ר נים' וככות"ה אליהו כ"א שנית לזה יהוה רמז דעל ידי יהיה שם יהוה לזותא עמכס הוא לשון התחברות כנז' כדברי רז"ל ליהוי לזותא לחכריה וכו'. שלישיק תע"שו אוקיות עש"ו ה' רמז דעל ידי מזהו זו יהיה הכנעה וביטול לעשו ונודע דילה כנז'. רביעות ככותה אהס הזכו לגאולה וזה שקיים וירא אליכם כבוד ה' כנז' כתיקונים אס מקיימין את המילה אז עליהם נאמר ואת הכנים תקח לך ואס לאו אז ח"ו שלח תשלח וכו' עי"ש וא"כ לגודל מעלותיה הזקרים מרע"ה עליה. ודו"ק כי נכון הוא:

ויקחו בני אהרן כרב ואכיהוא וכו' ויקריבו לפני ה' א"ש זר"ה אש"ר לא לזה אוקס. אפשר לרמזו כהאי קרא כס"ד רמיזא דחטאים שהיו בכני אהרן שבשבלס נענשו והוכחו כמד' רבה ובס"ד דהנה כמד' איתא וז"ל אבא חנן אומר על ידו שלא הוה להס כשים דכתיב וכפר בעדו וכפר ביקו ביקו זו אשקו. רכי יוחנן כשם רכי לוי אמר על ידי שהו מחוסרי כנדים וכו'. ועל ידי שלא הוה להס כנים דכתיב וכנים לא הוה להס. אמר רכי תנחומא נרב ואכיהוא זנו עיניהם מן השכינה דכתיב וימת נרב ואכיהוא לפני ה' וכו'. ר' ירמיה כשם רכי אלעזר אמר על אש זרה דכתיב כהקריבס אש זרה וכו'. ר' יהושע דסכנין אמר על שהו שקוי יין דכתיב בו מיתה שנה' יין ושכר אל חשק וכו'. ועל ידי שכנסו כלי רחילת ידים ורגלים שנאמר ורחלו ידיהם ורגליהם ולא יתקו וכו' עכ"ל ה' יעו"ש:

ומעתה ע"פ היכרס הנז"ל תבאר שכל דכרו הקנאים הנז"ל נרמזו כנוט' כתיבות הללו רקא' הכתוב ויקריבו לפני ה' א"ש זר"ה אש"ר לא וכו' אשה ש"מלות זרע דהי"ת השכינה אש"ש אוקים דחילת והוא רמז לכל דכרו הקנאים הנז"ל. ודו"ק כי

ויקרא

פרשת קדושים

יעקב

כג נכון הוא וכרור - ויאק"כ ראינו להר"ה מוסר"ר חיד"א בס' ח"א שרמו באו"א יעו"ש כר"ק :

ואת הכוס ואת השלך ואת הינוף - ואת ההכשמת ואת הקאת ואת הרחם - הר' הגדול מוסר"ר חיד"א יתיב וקא דריוס כדמזא דקרא סנו"ל על גאילתנו יעו"ש כר"ק ויאנא זעירא אמרתו לרמו כהני קראו עובים השנים ע"פ דרכו נוטריקון להודיע כח הקורה רכמס ננזים איך כה - והוא רבאו כקחילס להודיענו שורשי העונות אשר בעו"הר כשכילס נחרכ הכיף - כראשון וגם כשני וכדאי מרובס מדה טובס כי כיון שנסוכ כקסוכה מהעונות סנו"ל חקף האל יקב' ישלח לנו משיחנו כמהרס :

פרשת קדושים

סמיכות הני קרי פסוקי כחרא מחתא לא תקום

ולא חטור וגו' ואסכת לרעך כמוד אני ה' את חוקי קשמורו כהמתך לא תרביע כלאים וגו' אפשר להכניס בדרך נכון והוא כהקדים מ"ס הרב מוסר"ו אלגנאזי ז"ל בס' שארית יעקב ס' חוקת משס הרב מוסר"ש אלגנאזי ז"ל וזה לשונו דע כי כל אדם מישראל אין מקבל שום שכר בעו"הכ על קיומו מלוא הקורה כי אם עד שיסמור ג"כ החוקים שאין ערכים כלל לרעה שאנושי על היותס מילתא כלי טעמא שכהיות כן מורס ששמירת שאר מלות סתורס שסומר אינו כעבוד שהסכל מחויבס כי אם דוקא כעבור לקיים לווינו יתברך וחוקים יוכיחו שהוא מקיימס אף על פי שאין דעמו נוחס מהס וא"כ ודאי שכל כוכו דוקא לקיים מלותו יתברך ואז נוטל שכרו כמש"לס עכל"ס מוסר"ש ז"ל - ועש"ר שירס איסו נופיס כונק הכקוב זאת חוקת הקורה וגו' ויקחי אליך פרס אדומס וגו' והדקדוק הוא מבואר דסו"ל לומר זאת חוקת הפרס וגו' מאי סתורס דקאמר וקירן דלפי זה אפי שפיר רסכוונה לומר כי סתורס כולה ככללה הלויס כשמירת הסוקה כי כסומרו הארס את הסוקס אפילו כי אין סדעס סוכלה אזי יאוסר כל קיוס סתורס וסמלות עכל"ס כקילור יעו"ש שפירס ג"כ כונק כמה פסוקים על פי סק"מס סנו" - תכלית הוולא מדבריו דהארס לא יקבל שום שכר על קיומו סמלות עד שיסמור את סחוקים - עוד יודע מס שכס רס"י ז"ל על פסוק זה אני ה' כל מקום שנאמר אני ה' נאמן לשלס לך סכרך עכ"ל - ומעמס כזס אמרתו לכאר סמיכות סני פסוקי דזס אומרו לא תקום ולא חטור וגו' ואסכת לרעך כמוד אני ה' נאמן לשלס לך סכרך אכל כתנאי ועל מנת את חוקאי קשמורו וגו' אז אמן לך סכר כנרמו כתיבת אני ה' אכל אם לא קשמור סחוקים דע לך דאפי' אם קיימת שאר סמלות דהיינו

לא נקמת ולא נערת איכה ושנאה ואסכת לרעך עם כל זה לא תקח שום שכר עליהם יען כי אלו סמלות סדעס והסכל מחויבס וכאר"ל מאן רעלך סני לחברך לא תעבד וכו' מש"כ אם תקיים סחוקים אז יסיה לך פתחון פה ליקח סכר על הכל וכמו שאמר הרב סנו"ל וכרור :

וכזה אפשר להכין האו קרא דקאמר רור סע"ס כטיקי לכו לעשות חקך לעולם עק"כ כי יודע קיבת עקב היא לשון סוף - ועוד ראינו להר' מא"ס ז"ל דכסכ כי תיבת עק"כ רמו כה רמו קטן שהיא רומזת על שהיא עלמא כי יודע מארז"ל דחמסס דכריס קדמו לכריסא העולם וחד מנייסו גן עדן וזה רמו כתיבת עק"כ ר"ת ערן קודס כריסא עכ"ל יעוין כר"ק כס' עקב' ואס כן מעתה על פי סקדמיו סל סרכ מוסר"ש אלגנאזי סנו"ל דזה הוא כמבואר האו קרא דזאת היותס כונק סמלך רור ע"ס כאומרו כטיקי לכו לעשו חקך רייקא לעולם וסעעס לזה שאני רובס דוקא לקיים סחוקים ולכי נוטס אליהס לזה אמר כשכיל עקב שהוא רמו על סקוף וגם על גן עדן כנוכר דאוכל התס לקבל סכר כמש"לס על כל סמלות מש"כ אם אחרסל כשמירת סחוקים אז ינוע לי פסידא אפי' אם אקיים שאר סמלות כולס וכנו"ל וכרור :

וכזה אפשר לרמו ג"כ האו קרא רחוק מרשעים וסע"ס כי חוקך לא דרשו - וכו' קאמר כרמי'זא רחוק מן הרשעים שיקחו שום שכר בעו"הכ ואפי' דאין לך רשע שאין לו איזה מלוא או מעשה טוב עכ"ז לא יקח שום שכר כשהוא עלמא עליהס וזה רמו כתיבת יסע"ס ר"ת יקחו סכר על סמלות וטעמא טעיס למס לזא כי חוקך לא דרסי ואס כן אפילו אם קיימו איזה מלוא לא יס להס סכר וכנ"ל כי אפילו יקיים כל סמלות ולא יקיים סחוקים הפסיד הכל כנ"ל וכרור :

וכזה גם כן אפשר לרמו כקרא דקאמר סמכני כאמרתך ואחיה ואל תבישני משברי סערני ואושעס ואשעס כחקך סמוד ור"ל סכי ואל תבישני משברי שאני מקיפ ליעול סכר כשהוא עלמא על סמלות שאני מקיים וגם סע"ני ואושעס מודי סמקטרניס והמטטיניס אם ירט לקטרני עליו ח"ו אלא אקח סכרי כמש"לס וזה רמו כאומרו ואס"עס ר"ת ד"אקח סכר על סמלות ואי קומא ע"י מס אזכה לזה לכן סייס ואמר כחקך סמוד ר"ל כשכיל שאני נוכר סמי' כחקך וסס עיקר הכל וכרור :

והנה כעיקר קרא סנו"ל ואסכת לרעך כמוד וגו' יודע מאי רכל סמפ' ז"ל כיאריו אוחו כדרך ככוכס יעוין כר"ק - ואפסר לו להכינו כדרך נכון והוא כהקדים את היודע מ"ס סמפ' ז"ל דהאדם אם כאו

ויקרא

פרישת קרושים

יעקב

עב

כאז עליו יסורין וקיבלם מאהבה אז הקב"ה מהפכם עליו לכסוף לטוב ולרחמים ואיזכר ויכתב כדכתיב וה' שב את שכר איוב וגו'. וכן אישא בהדיא במשכה ברכות ואם קבלם מה שכרו יראה זרע ואריך ימים עכ"ל. עוד ידוע מאי דרשו על פסוק רעך ורע אביך אל תעזוב רעך דא קב"ה עכ"ל. וידוע דאלהים כיניו לרין. עו"ג מ"ג רבינו האר"י ז"ל כי תיבת אנ"י כינוי לספירת המלכות דאיהו דינא כידוע ממאמר דינא דמלכותא וכו'. ומעתה הרי הוא במבואר ד"א ואהבך לרעך דא איהו קב"ה כמוך ר"ל אפילו מתנהב עמך כדכח כי כמוך גימ' אלהים שהוא רמו לרין עכ"ל קאהב אהוואל תקון בקובחא ותקבלם מאהבה ואם תעשה כך שתקבלם מאהבה אז רע כי אנ"י דייקא ר"ל אפילו בחינת אני דמינה הדינים מתערין כנ"י יה"וה ר"ל תהפך אח"כ לבחינת שם יה"וה שהיא רחמים כידוע וכדור:

והייתם

לי קרושים כי קדוש אני ה' ואכדיל אתכם מן העמים להיות לו וגו'. הנה דו"ק כס"פ. אנ"י יהוה" ואכדיל" אתכם" עולה גימט' פ"ה והוא גימט' מילא כדקדוק ואפשר לרמוז בזה והוא על פי מ"ש הרב מוהר"ם אלנאזי ז"ל כנונה הולקוט וז"ל אמר רבי יודן אמר הקב"ה לאברהם אם בניך מקיימין את המילה הם מקבלים אלהותי ואם לאו אין מקבלים אלהותי עכ"ל הילקוט. ודקדוק הרב ז"ל לכתורה יש לרעה דמה תלוי ענין קבלת אלהותו יתב' במילה יותר מכל מטאם שכתורה וקידוש ע"פ מ"ד כמדרש במקום אחר וז"ל גוי אחד שאל את רבן גמליאל אם אלהיכם טובה את העז' למה אינו מבעלה כעלמו והילוך ללוות אתכם עליה אבר תאבדו וגו' והשיב לו רמעשה ידי אדם עדיף וקב"ה לו דאיה מן המילה דאם רטנו כמילה למה לא בראו מהול והולך אח"כ ללוות את אברהם וזרעו עליה אלא ודאי משום דמעשה ידי אדם עדיף עכ"ל. וה"כ היינו דקאמר רבי יודן אם בניך מקיימין את המילה ולא קשה להו דאם רטנו כמילה למה לא בראו מהול משום דאיה להו מעשה ידי אדם עדיף א"כ איפה כדאיהו דהם מקבלים אלהותי שלא לעבוד ע"ז מטעמא דאם אינו חפץ בעז' למה אינו מבעלה דהא גם בעז' יש לתרץ כי מעשה ידי אדם עדיף עכ"ל מוהרש"א ז"ל. וכזה מעתה אפשר שזכר בא רמ"ז דהאי קרא באומרו והייתם לי קרושים כלומר דרין והייתם לי דוקא ולא לאל אחר ח"ו וכדי שוהיתם לי קרושים ולא לאל אחר וידעו הכל כי קדוש אני ה' דוקא ואין אחר זולתי ל"א כרמ"זא אנ"י יהוה" ואכדיל" אתכם" ורמז כס"ג גי' מילא כנ"י רמז דע"י המילה דוקא תהיו מורים באלהותי שאני ה' ואין עוד מלבדו וכנ"י דע"י המילה יהיה קבלת אלהותו יתברך וזה תלוי בזה וכדור:

מפני שיכה תקום והדרה פני זקן וגו'. אפשר לרמוז כס"ד כונת מקרא זה דהקורה באלה ליהן לטו עלם כדי ליגלל מן ארבע גלויות בכל יון מדי ארזם ובאיונה זכות והוא כהקדים את הידוע מ"ד כזו"ה ככונת הכתוב כזאת יבא אהרן אל הקדש וגו' כי ר"ל דכל אחת מן חשבון של שלשה העולים גימ' א"ת דהם קו"ל לו"ם ממון יוכלו ישראל להיות נגאלים ועיין בדברי הרב חיד"א ז"ל בספריו הקדושים יעו"ש כד"ק שהאריך בזה בכמה מקומות. והנה כדקדקתי בזה הפסוק מלאכי כי אותיות הקורמות לאותיות שבה כאשר כתובה בלא יו"ד הם עולים מאהים ו"חמשה כדקדוק כי קודם אות ש"ן היא ר' וקודם כ' היא א' וקודם ה' היא ד' הרי מאהים וחמשה כדקדוק. וכן אותיות הקורמות לחיבת זק"ן כסדר זה הנז"ל הם עולים גימ' מאה וששה ושלוש כדקדוק והם גימ' של כל אחת מאלו שהם קו"ל לו"ם ממון. ועוד דע כי חשבון אותיות של גלות הנז"ל ככל יון מדי ארזם הם גימ' כדקדוק מאהים וחמשה:

ומעתה

זה שרמז האי קרא לכללות ישראל לכל אהר כפני עלמו הוא מידועה לנו אם תלה מפני שיכה ד"ל אותיות הקורמות לאותיות שיכה כי מפני אותיות פני"ם ור"ל שיכה לך הקורמות ומילוי מן אלו הארבעה גלויות הרומזים במנינם גימ' מאהים וחמשה כמנין אותיות שקודם תיבת שיכה כנזכר לרין שפיה נזכר והדרה פני זקן דייקא ר"ל אותיות הקורמות לחיבת זקן שהם עולים גימט' קל"ו כנ"י שהוא על הני תלחא מילי כנז"ל ותקף שאתה תהיה זכיר בהם או אפי' באחד מהם מיד תגלו מן הגלויות כי אלו הם סיכס להתעוררות הגאולה כנזכר בדברי הרב חיד"א ז"ל ועיין גם כן בס' ראש דוד להרב הנז"ל ודו"ק וכדור:

פרישת בחקותי

סמיכות הפסוקים את שבתותי תשמורו וכו' אם בחוקותי תלכו וכו' ונתתי נשמיכם בעמם ונתנה הארץ יכולה וכו'. אפשר לבאר הענין כדרך רמז והוא כהקדים את הידוע מ"ש המפרשים ז"ל דמענין שאנן שומרים את השבת מוכח דאנן קרוים כנים לגבי האל יתב' כי ידוע דהאל יתב' הוא שומר שבת וכן משמא כשרביטו של אב עכ"ל. עוד ידוע ג"כ דגם מענין קבלת הקורה שאנן קיבלנו מוכח דאנן קרוים בכחינת כנים. עוד ידוע מ"ש הרב קנה בספר פנ"ד וגם כל המפ' ז"ל כן כתבו ידוע מאי דאישא כנמרא שלשה מפתחות לא נמסרו כיד שליח וחד מינייהו של תחיית המתים כדכתיב בפסוקי את קברוקיכם עמי דהאל יתב' הוא כעלמו עתיד להסיות את

ויקרא

פרשת בהקותי

יעקב

את המקיים ומקשים דהלא הקב"ה כהן וא"כ כו"ל יעמא את עלמו ת"ו וקירלו הנז"ל דאנן קרוים בניס ומרינא איב מעמא לכנו וכו' עכ"ל. והנה אם אנן שומרים את השבוע ומקיימים התורה ומלוותיה דמורה דאנן איך לן דין בניס ה"כ ודאי גם הקב"ה יתנהב עמנו כמרוקונו כי מורה כנגד מורה ויטפל עמנו כהקחיה וידוע דהנוף הוא נשמי והנשמה היא רוחנית. ומעתה כזה הרי הם כמו"אר סמיכות הני פסקוי דזה אומרו את שבחוי קשמירו וכו' אם בחוקתי תלכו ואת מלותי וכו' וא"כ על ידי זה אהם מורים מכח מעשיכם הללו דאיך לכו כחינה בניס וכן משתמש כשרביט אביו ה"כ גם אני אהנהב עמכם כמידתכם ממש ונקתי נשמי"כס דייקא רמז על הנוף שהוא נשמי כע"הס ר"ת "כעת החיית" מקיים ונתנה הארץ יכולה ר"ל מה שהובילו לו שהם הנופים שבחוכה שאז כולנו נקום כהחיה וברור:

אם

כחוקתי תלכו ואת מלותי קשמירו וכו' ונקתי נשמיכם כעתס וכו' ואכלתם לחמיכם לשובע וישבתם לכטח כארליכם וכו'. והד"קוקים מכווארים כהני קראי דמשמע דאם לא נקיים התורה ומלוותיה לא נוכל לאכול לשובע ויש לנו לרעה דמה תלוי זה כזה גם מה ענין ארץ ישראל לקיום התורה וכן דוגמא לזה מלאנו בקראי האמורים כס' ואחנתן וז"ת ועתה ישראל שמע אל החוקים וכו' למען חסיו ובאתם וירשתם את הארץ וכו'. וגם ככהן יש להבין דמה תלוי חיוקינו וירושת הארץ כשמירת התורה. וכן אשכנתן כפ' עקב והיה כי ישאלך בנך מה העדות והחוקים וכו' ואמרת לבנך עבדים היינו וכו' ויולאנו ה' למען הבה אהתנו אל הארץ ויטונו ה' לעשות את כל החוקים וכו' לטוב לנו ולחיוקינו כהיום הזה וכו'. וכן קמלא ככמה מקומות כן. אך יוכנו כל הני עניינים כטוב טעם. כהקדים ג"כ להבין כונת מאמר קמור הו"ל משכני אחריו גרולה אמרו ישראל לפני הקב"ה רבש"ע ממה שהכנסתנו לארץ אחרי מלוךך גרולה עכ"ל. וקשה דמה תלוי זה כזה וכל המפ' ז"ל דרכו קס"תס ככיוארו ועיון כד"ק. וכדי להבין הכל כחדא מחתא אמרתי להביא מה שראיתי להרכ שיר ח"ש הנרפס על הסהלים שהביא כמזמור ק"ד וגם כמזמור ק"ו חקירה אחת משם הגדול כעל ספר מתת י"ה אשכנו ז"ל וזה לשונו כקיוור יש לחקור כענין קבלת התורה שקיבלו ישראל כמה הם מתחייבים בקיומה וכשמירתה ולבאורה כד דייקת שפיר הם פטורים דקום להו כדיון מחייב עלמו בדבר שאין לו קלכה דמקרא מלא דיבר לכל תכלה ראיתי קך רחבה מלוךך מאד וכן כתיב במקום אחר ארובה מלוךך מורה וכו' ואי אפשר לאדם כל ימיו ואפילו יחיה אלף שנים להניע ע"י תכליתה וא"כ הו"ל כדיונא דמתחייב

כדבר שאין לו קלכה וכזה באנו למחלוקת הפוס' ז"ל כידוע כי כהאי דיונא פליגי ביה רבוואתא דלהרמב"ם ז"ל ורעיומיה איך להו כדיונא דאין אדם מתחייב בדבר שאין לו קלכה כהשר פסק לדיונא כן כהלכות מכירה פ' ו"א וז"ל המתחייב עלמו כדבר שאינו קלוב לא משהעבר שאין כאן דבר יודע ומלוי עכ"ל הרמב"ם. אבל הראב"ד ז"ל השינוי ובתב דזה הדין לא מיחזור וחייב אפי' בדבר זה יעו"שוכן הסכימו דכיוחא יעו"ש וא"כ הואיל ובפלוגתא קליא מילתא ודאי דיכולים ישראל לפטור עלמס כדיונא משמרת התורה וקיום מלוותיה ויאמרו דאנן פסקינון הלכהא כסברת הרמב"ם ז"ל ורעיומיה וכמה מתחייבים עיון שס כד"ק מה שהירך והרכ קרבן אשה ז"ל תירך תירוך נכון וז"ל דע דלא נוכל אנן כלל. לתפוש השיטה ולפסוק ההלכהא כזה כהרמב"ם ורעיומיה ז"ל כדי לפטור את עלמנו מקיום התורה לפי שידוע דמזונותינו כהאי עלמא הם אין להם קלכס והם תלויים כידו יתב' וא"כ אם אנן רויים לפסוק הלכהא כהרמב"ם ז"ל כדי לפטור את עלמנו מקיום תירתי יתברך גם איורי ימרוד לנו כמדקנו ולא יזון אוקנו

ובזה

ביאר כינת קרא האמיר בפ' בש"ח הנני ממטיר לכם לחם מן השמים למען אנסנו הילך בחוקתי או לא וכן כמה עניינים ביאר ע"פ זה ועיון כד"ק. עכ"ל ש"ס הנז"ל בקיוור יעו"ש. רבר הלמד מדרכי הרב דאם אנן נקבל עליוהו לדיונא סכרת החולקים על הרמב"ם ורעיומיה ז"ל שהם הראב"ד ורעיומיה ז"ל ונחייב עלמנו כקיום התורה גם האל יתב' יתפוש הדין כן ויתחייב כמזונותינו. עוד כתב הרב ש"ס הנז"ל ככוונת הפסוק ויחן להם ארלות גוים וכו' כעבור ישמרו חוקיו וכו' וז"ל ומלוי מענין אחר דהקב"ה הוא תופש ההלכה כהראב"ד ז"ל ורעיומיה דס"ל דמתחייב בדבר שאין לו קלכה וראיה כדורס היא מענינא של ארץ ישראל שנתן אותה לנו האל יתב' דס"א ג"כ כחינתה ככחינת דבר שאין לו קלכה כאשר כתב הרב מוה"ר אלנאי ז"ל ואם כן אם נתפוש אנן הלכהא כסברת הרמב"ם ז"ל דאין אדם מתחייב וכו' כן הקב"ה יתפוש כן ויחזור כו מתקנת הארץ. ובזה ביאר כונת הפסוק ויחן להם ארלות גוים וכו' כעבור ישמרו חוקיו וכו' עכ"ל ש"ס יעו"ש. וע"פ כל הנז' כזה הרי הם כמכווארים קראי הנז' דז"א אם בחוקתי תלכו ואת מלותי קשמירו וכו' א"כ ודאי כזה מורים מעשיכם דאדם מתחייב בדבר שא"ל"ק וכן פסקוהו הלכהא לדיונא א"כ ודאי אם אני מתחייב לפסוק ההלכה כן ומתחייב כדיונא ונקתי נשמיכם וכו' כדי שתאכלו לשובע ואפי' דרירך לכם מזונות הרבה ואין להם ק"ץ וז"ל ואכלתם לחמיכם לשובע וכו' וכן מלכד זה דעו ודאי וישבתם לכטח כארליכם וכו' כי

ויקרא

פרשת בחוקתי

יעקב

עג

מוקר הכיך וכו' ואסור לכוך ג"כ עכ"ל הנמ'. א"כ אמור מעתה אם ישראל חייבים היו מדינא לשמור ולעשות ככל אשר קיימו וקיבלו עליהם אבות ראשונים משום אל הטוט קורת אמן ואזרח לה כזה לטענה המורעה עכ"ל יעו"ש כר"ק מ"ש כזה כמה ענינים בארובה ורפח"ח :

ומעתה כזה הרי הוא כמבואר רמז הרומז דמעכשיו שבא האל ויבדק להודיענו דחייבים אנן לשמור מצותיו וחוקיו באומרו אם בחוקיו תלכו וכו' וכרי דלא יאמרו ישראל דאין אנן רולים כאלו החוקים והמלות שגלג בהם כי מעיקרה הקבלה דין היינו אנוסים ע"פ הריבך לזה בא כנוט' אבו"ק לרמז דזאת הטענה היא בטילה כי כבר בלה כפיה אנן חייבים בקיומה של קורה מכח הבותינו הראשונים שהם קיימו עליהם כל הכחוב כספר בירוע וא"כ אנן חייבים משום אל קטוט קורת אמן ודר"ק כי הוא כרור ועיון עוד כר"ק בא"א ביטולה דהאי מודעה וכזה ג"כ יקבאר רמז הנז' ור"ק :

הודעה לל' לורך כי במקום פרשת כמרבך אמרתי לרשום איזה חירושים אשר יזכנו האל יתב' במגילת רוח כי הוא זמנה באותו פרק בירוע לעין כל וזה החלי כס"ד :

ויחי כימי שפטו השופטים ויהי רעב וכו' . וכן ק"ס אמרתי להביא דברי הגאון הרב חיד"א זע"א דתיב על הכאר כרמז דברי הנמ' במס' ברכות רף ז' וז"ל מאי רוח אמר רבי יוחנן שזכה וילא ממנה רוד שריוסו להקפ"ה כשירות ותשכחוק עכ"ל . והרניש הרב הנז' דמה אז שאלה מאי רוח הלא אין טעם בשמו . וקורן באוק ז' וז"ל ויראה דזאת כוננה מאי רוח כלומר לאיזה לירך נכתב ספר רוח דאין בו שום רין ועל זה השיב שזכה וילא ממנה רוד כלומר דספר רוח הוא כמו פסק דין שרוד מוקר לכא בקהל ודרשינן מואבי ולא מואכית כמארזל ועל זה נקראת רוח ונכתב בעבור רוד עברו יתברך . והנס כל פסוקי רוח מתחילין באוק וי"ו חוץ משמונה פסוקים המתחילים באות אחרת בארזל רכזה רמזו שם דוד דכשקקו' ח' רמז על הפסוקים המתחילים באות וי"ו וגם ח' פסוקים האחרים שהם באוקיות אחרות הנה ו' ח' הם גימט' דר"ד כי בעבורו נכתבה מגילה זו עכ"ל הרב ז"ל ורפח"ח . היולא מד"ק כי זאת המגילה היא באה לקודיענו כמה דהקירא לאזינונו רוד הע"ה ובעבורו נכתב כדו ליחסו ומזרעו יבא המשיח לנאלו אוחנו כבי"א וכן סיים הרב הנז' שם יעו"ש כר"ק . ועפר"ק הנז' אמרתי לרמז פרפית אחת קטנה כזה הפסוק דסוף תחילת המגילה

גם הארץ היא ככחינת דבר שאל"ק כנו' . ובה הרי הוא כמבואר גם כונת ישראל כאומרם לפניו יתברך רכש"ע ממה שהכנסתנו לארץ וראוי גם אנן מחוייבים כי אחרי מלחמת נרועה וכן כל הני פסוקי הנז' הם מבוארים לפניך ע"פ דברים הללו וכרור כי אין להאריך כמובן . וכזה ג"כ תבין פסוקים האמורים כפ' כהר וז"ת ועשיתם את חוקתו וכו' וישתקם על הארץ לנעם וכו' ואכלתם לחמיתם לשוכע וכו' וכן כמה פסוקים קבאר כזה וכרור :

אני ה' אלהיכם אשר הולאתי אתכם מארץ מצרים וכו' ואשבור מוטות עולכם ואולך אתכם קוממיות . והנה לכאורה תיבך מוטות אין לה הכנה . ועוד מה ר"ל עולכם דקאמר וככר ראיתי להרכ אנ"ש ז"ל שביאר זה כדרך רמז ומקום הניח לי לכאר וסוף ע"פ הידוע מ"ד כמררש בי"ה הנחש יכול לשחוק את חוס האל מלמד שסמ"ל כשראה כל הנדולה שנעשה לאדם קודם החטא עד שייעור שהיו מלאכי השרת לולין לו כשר וכו' וא"כ נעשו כולם כמו משרתים לפני אדם מיד נקננה ובא ורכב על הנחש ופיתה לחוה איכה והנחש חרי שהם סמ"ל והנחש נעשה העון ואכלו מן העץ . וירוע מ"ש המפ' רכל הגליוק הם לתקן חטא אר"ה וכשיגמר התיקון אז יתכעלו הס"מ והנחש כבי"א . וזה אמרתי רמיזה דהאי קרה דקאמר על העקור לכא . ואשכור מוטות שהיא גימ' עם האותיות עולה תנ"ח כזה מוט"ה והם גימ' ס"מ נח"ש כהקרוק והיבט עליכם היא ק"ס גימט' ע"ץ והוא רמז למעשה הנחש ופיתויה בעץ הדעק ואז תזכו ואולך אתכם קוממיות רמז שיבא משיח דיקנו וינאלנו ויוליכנו לארצנו כמפרה כימינו :

אם בחוקיו תלכו ואת מצותי קשמרו וכו' . הנה ראיתי להרב בע"הטו ז"ל כפרפראוףיו שכתב כי בטייקון תיבוק "אם" בחוקיו תלכו ואת הם עולים אבו"ק עכ"ל יעו"ש כר"ק . ואפשר לכאר כס"ד רמז הרומז על האר"ש והוא כלפי מ"ש הרב החסיד מוהר"י אלנאזי ז"ל כפ' כמרבך כביטול טענה המורעה דאין לישראל על קבלת הקורה כאשר הרב מפורש יולא במס' שבת על פסוק ויהי לכם כחחית ההר וכו' אמר רב אחא בר יעקב מכאן מודעה רבה וכו' דיכולים לומר כי אנוסים היו כעק הקבלה עכ"ל הנמ' יעו"ש . וכבר ידוע כי כל הראשונים שדו כהאי מודעה נרנא וחד מניווסו הרב הנז' כתב וז"ל ושמעתי כביטול מודעה זו והוא כלפי מאי ראמרין כפ' מקום שנהנו כני כישן נהונ דלא הוו אזלי מטר לזירון כמעלי שכתא אקו כניווסו קמי דרכי יוחנן אמרי ליה אכתיבו הוס אפשר לכו אנן דלא אפשר לן מאי אמר להם כבר קיבלו אכתיבם עליהם שנאמר שמע בני

ויקרא חירושי מגילת רות יעקב

המגילה כח להודיענו זה ברמיזא כי הנס נוטריקון של תיבות ויהי כימי שפוט השופטים ויהי רעב הם עולים גימט' דירקו עם השפה היבוק בין הכל עולים תקב"ה והם גימ' מל"ך משי"ח כ"ן רוי"ד מלא יו"ר ע"ה בדקדוק כי בא בתחילת המגילה להודיע לנו כי דוד הע"ה הוא מיושר ומזרעו יבא מלך המשיח ואיכו ראוי והגון ונרמז שמו ויחוסו בתחילת המגילה וכבר ברור הנז"ל ורו"ק :

ויהי כימי שפוט השופטים ויהי רעב בארץ וכו' . אפשר לבאר כס"ד והוא בהקדים מה שכתב הרב הגדול מוסר"ש אלנאזי ז"ל ככונת הכתוב והארץ לא קמבר לזמיקת וכו' וז"ל רע שלא יזכו ישראל בארץ רק על היוקם נקראים בניס למקום דאם כעבדים הא קי"ל הכותב נכסיו לעבדו ולא לחירות שייר קרקע כל שהוא לא ילא וכו' והנה ישראל שהיא ית' הכתובים לתת להם הארץ ושייר לעלמא ירושלם למ"ד ירושלם לא נתחלקה ואפי' למ"ד נתחלקה הרי שייר לעלמא קו"ל ואיכא למימר דכל דנקות לשורא לדיריה נמי שירולא קנו על בן האל ית' קראם כשם בניס כרכאיב בני בכורי ישראל וכו' להודות דבכל גוונא קנו את הארץ קנין גמור כדון הכותב נכסיו לבנו שזכר ככל גוונא אפי' שייר אביו עכ"ל הרב ז"ל הכיחם הרב הגדול נר המערכי כס' שער הסדר ברף פ"ה יעו"ש בד"ק . תכלית הולא מד"ק כי עיקר זכייקנו בארץ הוא מדין בניס דוקא . והנה ידוע דיש כיריני כמה עניינים וראיון המוכח מינייהו דאנן איק לנו דין בניס וחד מינייהו הוא מענין הדינים כמו שכן אמרו"ל בפירושא לפי שהדינים הם שרכיטו של מלך מלכי המלכים הקב"ה והוא נקרא מלך המשפט ואם ח"ו אנן איק לן דין עבד כולד נלטיינו עליהם ואנן דנים הא קי"ל עבד המשפטם כשרכיטו של מלך חייב מיתה אלא ודאי דאנן כתיבת בניס איק לן עכ"ל המפ' ז"ל :

והנה זה ברור דאם אין ישראל מקיימים את הדינים אז הם מורים בזה ראינס כסוג בניס נפשכים אלא הם סוכרים דזה שרכיטו ש"מ והם כסוג עכרים ולכן אין מקיימים את הדינים כי עבד המשפטם כשרכיטו של מלך חייב וכו' וא"כ לפי דראי לא יהיה להם עוד זכות בארץ כלל וכנז"ל דהם עיקר זכייקם כה משום דנפשכים כסוג בניס כנז"ל . והנה ידוע מארז"ל ע"פ ויהי כימי שפוט השופטים וכו' אזי לדור ששפטו את שופטיהם ואזי לדור ששפטו הם לריכים להשפט עכ"ל . נמלא לפי זה שלא היו מקיימים את הדינים . וכזה יתבאר קרא הנז"ל דזה אומר ויהי כימי שפוט השופטים וכו' וכרשק רז"ל דור ששפטו את שופטיהם ונ"כ שופטיו לריכים להשפט ונמלא שלא היו מקיימים את הדינים וכדאי משום

דהו סוכרים הם ושופטיהם כי דין עבד איק להו וא"כ אסור להם לקיים הדינים כי זה שרכיטו ש"מ ועבד המשפטם כשרכיטו המלך חייב מיתה ולכן לסיבה זאת הם לא רלו לקיים את הדינים וכזה זה ודאי היה להם לגרמא כנזקין כי ויהי רעב בארץ כי אין להם עוד זכות בארץ כדי שקקן להם את יכולה והעץ יתן פריו אלא מן הלוך שיגלו מן הארץ כי עיקר זכייקם בא בתחילת הוא משום דנפשכים כסוג בניס כנז"ל אבל עכשיו דהם הורו בעלמם דדין עבדים איק להו א"כ כפי סברתם לא יקיישו עור בארץ והאל ית' סיכך ענין הרעב כדי שגלו מן הארץ ותכף תחיל להגלותם ונלא הגדול שבהם תחילה הוא וכנוי זה שקיים וילך איש מביק לתם וכו' וזה היה גדול הדור כירוע ממארז"ל דזה היה גדול הדור כאוקו העת עיין בר"ק ורו"ק כי הוא ברור :

ותקם היא וכלוקים ותשכ וכו' כי שמעם כשרה וכו' כ"ו פק"ד יהו"ה את עמו לתת להם לתם . אפשר לרמז בזה ע"פי הירוע דזה כלל מוסכס כי בזמן שישראל עושים רלונו של מקום תמיד על ידו זה הם גורמים כמעשיהם שיהיה יסור קובה"ו ולא יהיה ח"ו פירור ואם ח"ו מקלקלים את מעשיהם אז הם הוו בזה גר'מא כנז'קין שיהיה ח"ו פירור בין קובה"ו . והנה עוד ידוע כי בעת שיהיה יסור קובה"ו אזי יהיה תמיד שפע מלמעלה וכרבה רכה וכזה יהיה שבע גדול בעולם משא"כ כשח"ו יהיה פירור מכח מעשיהם כנז"ל אזי יתקלקלו ליגורות השפע והכרבה וכזה יהיה רעב ח"ו וכל זה ברור ועיין מה שהארין בזה הרב הקדוש האר"י זיע"א בכמה מקומות . וכזה יתבאר והוא דלעיל כתיב ויהי כימי שפוט וכו' ודרשו דז"ל דור ששפטו את שופטיהם וא"כ היו מעשיהם מקולקלים וזה היה להם לגרמ'א ויהו רעב וכו' כי כך היא המידה תמיד ועכשיו בא הכתוב והגיד לנו ברמיז'א כי ותקם היא ותשכ וכו' וטעמא טעים לזה כי שמעם וכו' כ"ו פק"ד יהו"ה נוטריקון אלו התיבות הם כפי דהוא גימ' שס מ"ה אה"ני יסוד קובה"ו כידוע ור"ל כתיבת שמעה דקאמר קרא הוא לשון הבנה בארז"ל שמע הוא ר"ל הכן ונ"כ ככאן הכי ר"ל נעומי לרוב קרושה הבנה כי עכשיו חזר להותק יסוד קובה"ו לעילא וא"כ ודאי יחזור להיות שפע וכרבה ושכע וזה שקיימה לאחר אומרה כי שמעה וכו' כי פקד יהו"ה וכו' לתת להם לתם דייקא ר"ל שעכשיו יהיה השפעה ויהיה לתם לכן תקף ותקם והשכ כדי שתחזור לארץ הקדושה כי שם מקור הכרבה כידוע . ורו"ק כי הוא ברור . ועיין בזה מ"ש הרב הגדול סוד"א ז"ל ככונת הפסוק והסירותיו את כפי וכו' יעו"ש . ונס הרב הגדול המקי' כעל ס' תולדות יוסף על זה הקרא מה שהארין בזה יעו"ש בר"ק ויאורו עיניך כרכיינו אלו וק"ל :

ותרא כי מתאמלת היא וכו' ותחדל להכר וכו' .
 אפשר לרמוז בקיבת ותר"א דקאמר קרא
 והוא שראתה באותה שעה כי רות מלכ ומנפש רטונה
 להתגייר וכבר מעת שנתרה כרעהה זה נדבקה
 בשכינה ונאכררה לחלקה ונאחזה בה כי שם אחיזה
 הנשים כירוע וזכה ששרתה עליה השכינה והאירה בה
 כהלכת בני נשי לרקניות דשם נאחזים כשטרא דשכינה
 כירוע מרכיו הרב ז"ל ונרמוז זה בקיבת ותר"א דקאמר
 כי הנה קיבת שכינה כמילוי כזה ש"ן ב"ף ו"ד נו"ן
 ה"א היא עולה גימט' תר"א ועם חמש אותיות שכינה
 הם וכולל אחר הם גימט' ותר"א כדקרוק וזה נרמוז
 בקיבת ותר"א דקאמר קרא לרמוז דכבר זכה ששרתה
 והאירה עליה אור השכינה ומסיבת זה רין נרמא
 דעליראה מלחזור עם ערפה אלא דבקה בה ומסיבתה
 דשכינתא שפאירא כנופה היא מתאמלת ללכת אהה
 לכן מסיבת זה ותחדל להכר אליה . ודוק כי הוא רמוז
 נכון :

ותאמר אליהן אל תקראנה לי נעמי וכו' כי
 המר ש"ו לי מא"ד לכאורה יש לרעת
 דלמה אמרה קיבת מא"ד ולא אמרה הרבה וכבר
 המפ' ז"ל דרכו את קס"תם כזה : ואפשר לבאר כפ"ד
 ע"פ הירוע דשלשה דברים הם הזוכה בהם הוא נקרא
 שלם ככל וזה האחד הוא הממון והשני הוא שיהיה
 אכיר וכריח כנופו והשלישי שיהיה כד' דעק זך ואלו הם
 שעל ידם יהיה ככל מירי דמוטב ואם יחסר לו אחד
 מהם הוא לא נקרא כשם שלם . וכזה רמוז המפ' ז"ל
 שזאת ההכטחה הגדולה שהכטיח הקב"ה לאברהם
 אע"ה כגלויו אליו כאומרו לו אנכי מג"ן לך וכו' כי
 קיבת מג"ן דהכטיחו בה הוא קאי על השלשה עובות
 הללו והיא נוטריקון "ממון" גוף "נכון" ר"ל שיהיה לו
 כינה ורעת עכ"ל ז"ל :

והנה נעמי מתחילה היתה שלימה כאלו השלשה
 דברים כי בעלה הים עשיר וגדול הדור וגם
 גופה כדור מן הקהם ושמה מורה עליה גם כן כי
 היתה נעימה ככל מכל כל . וירוע מארז"ל כי על ידי
 הדרך יהיה לאדם חלישות כח אפשר אמר דהע"ה ענה
 בדרך כחי וכו' וכן אשכחן רעל ידי הטלטול והגלות
 יחלבל רעהו של אדם כאשר נילו לנו רז"ל זה כפירושא
 בענין אפסודוס כששלח אחריו החכמים וירעו העתים
 בענין וספי כשמרדה בו ושלח להביאם להחיעץ עמהם
 מה לעשות עמה והשיבו אותו זיל לנכי עמון ומואב
 דלא גלו רכויב שאין מואב וכו' וא"כ עדין הם
 כרעתם משא"כ אכן דגלונו ונתכלכל רעחנו עכ"ל
 חז"ל עיין בגמ' דמס' מגילה . נמלא דהדרך גורם נ"כ
 בלכול הרעת . וגם כממון נ"כ ירוע רעכשו היא
 חוזיק ריקס כאומרו אני מלאה הלכתי וכו' . וכזה
 יתבאר כונן נעמי דקאמרה להם קיבת מא"ד כדקרוק

והוא דמעכשו דבאה לעיר וילאזו כל העיר ותאמרנה
 כהומיה גדולה הזאת נעמי וכו' ר"ל שכאם האשה
 הגדולה שהיתה בעיר מקודם לכן אף היא הסיבה
 אותם כאומרים המרו"ם אל תקראנה לי נעמי עוד
 כי המד ש"ו לי מא"ד היא נוטריקון "ממון" אכיריה
 "רעת" ר"ל כאלו השלשה ענינים טובים שהיו כדרי
 מקודם הן מלך הממון אני מליאה הלכתי וריקס
 הסיכני וכו' והן מלך הנכורה על ידי הדרך ודכיבת
 הלע"רים שנעשו בו והן מלך הרעת מכולם כיאר היא
 נעשית בעת ריקס ריקס לנזירה שיה ולכן אל תקראנה
 לי עוד כשם נעמי כלל אלא כשם מרה דוקא . ודוק
 כי הוא רמוז נכון :

עוד אפשר לבאר בדרך רמז' זה קיבת מא"ד דקאמר
 והוא ע"פ הירוע מ"ש הרב הקדוש האר"י
 זיע"א בכונת הכתוב וכו' והו"ה מה היה לנו וז"ל
 כונת הנביא בא לקונן דאפילו שם מ"ה שהוא קד
 מלירופי שמתו ויתכרך כירוע והוא רמוז למידה
 הרחמים עכ"ל נהפך לרינא שהוא שם אלפ"ים גימט'
 לנ"ו עכ"ל עיין בד"ק . עוד נקדים את הירוע מ"ש
 חכמי המקו' ז"ל כי שם נע"מי הוא מורה על כחינת
 הרחמים העליונים הוא נגזר מקיבת נו"עם וירוע
 מ"ש הרב הקדוש הגו' ככונת הכתוב שאין אומרים
 כליל מולאי שבת קדש ויהי נועם יה"וה אלהינו וכו'
 והוא כי קיבת נו"עם גימט' קס"ה ע"ה והוא רמוז
 לשם אה"ה ריודין העולה כן שהוא רמוז על כחינת
 הרחמים העליונים עיין בד"ק . ומעתה ע"פ האמור
 יתבאר רמוז קרא הגו' והוא דכשכאה לעיר כתיב ויהי
 כבואנה ביה לחם ותסוס כל העיר ותאמרנה הזאת
 נעמי דייקא שהוא רמוז על כחינת הרחמים העליונים
 ועל זה באה היא והשיבה להם אל הקראנה לי נעמי
 וכו' רמוז על כחינת הרחמים העליונים אלא קראן
 לי מרה וכו' כי לא די שלא נשארהו ככחינת זה השם
 שהוא רחמים העליונים אלא המר ש"ו לי מא"ד דייקא
 רמוז שאפילו כחינת שם מ"ה שהוא גימט' מא"ד שהוא
 מורה לרחמים שהם למטה מזה עכ"ל להפך גם הוא
 לרינא וז"ל ברמיזא כי המר ש"ו לי מא"ד דייקא .
 ודוק כי הוא ברור :

ותבא בלט וקנל מרגלותיו ותשכב וכו' . והנה
 הדקדוקים מבוארים א' אומרו בלט ולא
 כקאר למה . ועוד מה כונת אומרו ותשכב ולא אמר
 וקישן . ואפשר בו הוכי דלא הקשו דכילר אותה לרקק
 באה אללו ולא תששה ח"ו להנכורה הילר ונמלאה
 מפשילקו . אך ירוע מאי דאוקא כמס' מנחות בענין
 שהוא חקירא דהוה קא מזהר במלות לילית ופירש
 כעבורם מן העבורה ועו"ש . עוד ירוע כי האשה
 נקנית כנ' דרכים ככסף כשטר בכיאה . וכזה יתבאר
 בדרך רמז' זה דזה אומרו ותבא בלט ר"ל כי עיקר
 מאי

ויקרא

פרשת נשא

יעקב

מאי דעשקה זאת המעשה כי היא היתה נסמכת על מלות זיכרון דהיה אוקו לדיק מקיים אינו כל לירי עבירה דהם איה כהו ט"ל כריכות כידוע . אבל היא ככל דעתה שתקדש לו כדונא וז"ל והשכ"ב נוטריוקון וכדעתה "תקיים" שטר "כסף" כיאה ורו"ק :

ספר במדבר • פרשת נשא

נשוא

אח' ראש בני נרשון גם הם למשפחותם לכית אבותם . אפשר להכינו בדרך רמו והוא על פי מ"ש הרב מופ"ה מוהר"ק ז"ל בהקדמת שפרו קף החיים ככוננת קרא האמור כחכקוק ונונה כאור תהיה ונו' וז"ל עוד מעלה אחת יש בקורה כי זוכה על ידי לימודו כה לעורר כה לברר מילולות הקדושה מתוך הקליפה וכמו שכן מלינו בקליפת נונה שהיא מכרכת מתוך סט"א והקליפה לקדושה כמו שכתבו המקו' ז"ל וידוע דהקורה נקראת אור כדכתיב כי נר מלוא וקורה אור וכו' נמלא דעל ידי הקורה האדם זוכה לברר נ"ה ק"ג נ"כ וז"ל ונונה כאור תהיה וכו' עכ"ל ה' יעו"ש כר"ק . והנה הכירור הוא שיחזרו לשורשם לקדושה . עוד ידוע מ"ש הרב חיד"א ז"ל בס' פ"ד וז"ל אש"ר גימט' אלף ת"ק והוא רמו לאוקיות הצורה שעולים כמספרם אלף ת"ק יעו"ש כר"ק בס' חוקת . ועפ"ז אפשר דזה כונת הכתיב נשוא אח' רא"ש דייקא שם רמו על אוקיות הקורה הרמוזים כתיבת ראש שיעלה אותם תמיד וילמוד בקורה ולא ישליך אותה אחרי גוו ויעלים אותם ממנה וזכה יהיה זוכה בני נרשון רמו על מילולי הקדושה המגורשים כתוך סט"א ועמקי הקלי' שיחזרו כל אחד לשורשו ומקומו וזה אומרו בני נרשון למשפחותם לכית אבותם ר"ל שע"ו לימודו וקברו ויחזרו לשורשם כג"ל וכבר :

ועוד

אפשר להכין בדרך רמו באופן אחר והוא על פי האמור ראוקיות אש"ר כוננו לקורה . עוד ידוע מ"ש הרב חיד"א ז"ל וכל המפ' ז"ל כי האדם על ידי לימודו בקורה הוא זוכה להכניע כחות הדינים ולסלקם מעליו ויחזרו למקומם . והנה ידוע כי הדינים והגבורות הם שורשם פ"ר כי הם מקורם מן מנלפ"ך שעולים גימט' פ"ר והם חמשה פעמים כ"ו כאשר כתב הרב הקדוש האר"י ז"ל בכונת פסוק ויהי נועם ראתי ביה חמשה פעמים כ"ו יעויין כר"ק באורך . וכזה א"ש דז"א את רה"ש דייקא שם רמו על אוקיות הקורה כנו' וכזה ויהיה זוכה שתהיה מעלתו כמעלת הדייקים אשר הם מבניעים כח הדינים והגבורות הרמוזים באוקיות כ"ו וזה אומרו בני נרשון ר"ל שיגשם הדינים מעליו ויחזרו למקומם וזה שקיים למשפחותם לכית אבותם ורו"ק :

ועוד

אפשר להכין כונת אחי קרא בדרך רמו

בהקדים להכין תיבת נשא רקאמר וכוה לו לומר שא את ראש בני נרשון ונו' ויוכן על פי מ"ש הרב החסיד בעל ר"ק ז"ל כשער האהבה פ"ט וז"ל ראוי שישים האדם בכל יום מגמתו ליחד השכינה בשלשה תפלות שמ"ע והעעם לג' זמנים אלו כי כפי השתנות הזמן התחנות קשתנה ההכונה העליונה לתקן לדין ולרחמים ולכן כבקר מתעורר מרת הספר וכו' יעו"ש כר"ק . נמלא כי כל נ' תפלות לריך האדם ליחד קבה"ו עד שכמעט דמאן ראינו לא מכויץ ליחד קבה"ו ללוקיה לאו ללוקא יעו"ש נ"כ בפ"ד . וידוע רכזמן דיהיה יחוד ועילוי לשכינה אז מתעלים עמה נילולי הקדושה ויחזרו לשורשם למעלה להיות דבוקים כמקומם כאור א"ש כ"ה כידוע . עוד ידוע כי הג' תפלות הם כל אחת אית לה כחינתא תפלת שחרית היא כמנא' אר"ה ותפלת מנחה היא כחינת שו"ר וערכית היא כחי' נש"ר המרחק על בניו . ומעתה הרי הוא כמבואר דזה אומרו נש"א ר"ת "נשר" שור "ארוה רמו על שלשה תפלות הרמוזים ככחינות הג' ויהיה כל כוונתך בהם ליחד קבה"ו וז"ל א"ת רמו לשכינה כידוע שתקית עם כעלה שהוא מוכנה בכחי' רה"ש כידוע וז"ל א"ש תעשה זאת הכונה הז' דע בני נרשון הוא רמו על נ"ה ק"ג כנוכר גם הם יתעלו ויחזרו לשורשם וזה שקיים למשפחותם לכית אבותם ורו"ק וכבר :

והביא

את קרבנה ונו' קמח שעורים ונו' לא ילוק עליה שמן ולא יתן עליה לבונה . ראיתי לסרב הנדול מוהר"ו מפראג ז"ל כספרו תפארת והונחן וז"ל טעם לאלו העניינים הוא כי ידוע דקורס דהאשה עשקה זאת המעשה של הינות היתה תחת ממלתו ויכרך ועכשיו בזאת המעשה שעשקה ילדה מתחת רשותו וכו' ונכנסה תחת רשות סמ"אל דהיה ראש על שבעים שנים כידוע וזה רמו והביא את קרבנה קמח שעורים הם אוקיות ע' שרי"ס . גם טעם ללא ילוק עליה שמן ולא יתן עליה לבנה יוכן בהקדים את הידוע כי האיש בעת הנישואין שהוא נושא אותה הוא מתחייב לה בשלשה דברים מן הקורה והם שארם כסותה ועונתה ועכשיו שהלכה וזינתה א"כ נמלא דהיא מאסה כאלו השלשה דברים ולכן קרבנה וקדר עשייתו להורות זה כי הקמח שמביאה הוא רמו לשארם שהוא מזונת . ולא ילוק עליו שמן הוא רמו לעונתה כי ידוע מ"ש הקדמונים כי קורס שהאיש מזדווג עם אשתו היה סך את כשרו כשמן ולכן כבאן לא ילוק שמן והלכונה היא רמו לכסותה ע"ד הכתיב ככל עת יסיו בנדיק לבנים ונו' ודע כי אלו הג' עניינים נרמו בקרא רכתיב ואם ש"ש אלה לא יעשה לם ונו' כי ש"ש ר"ת "שעורים" לבונה "שמן עכ"ר הרב מיקר"ו מפראג ז"ל והפ"ת יעו"ש . ואח"כ עני"ף